

TANRI'NIN HABERCİSİ
3. Bölüm

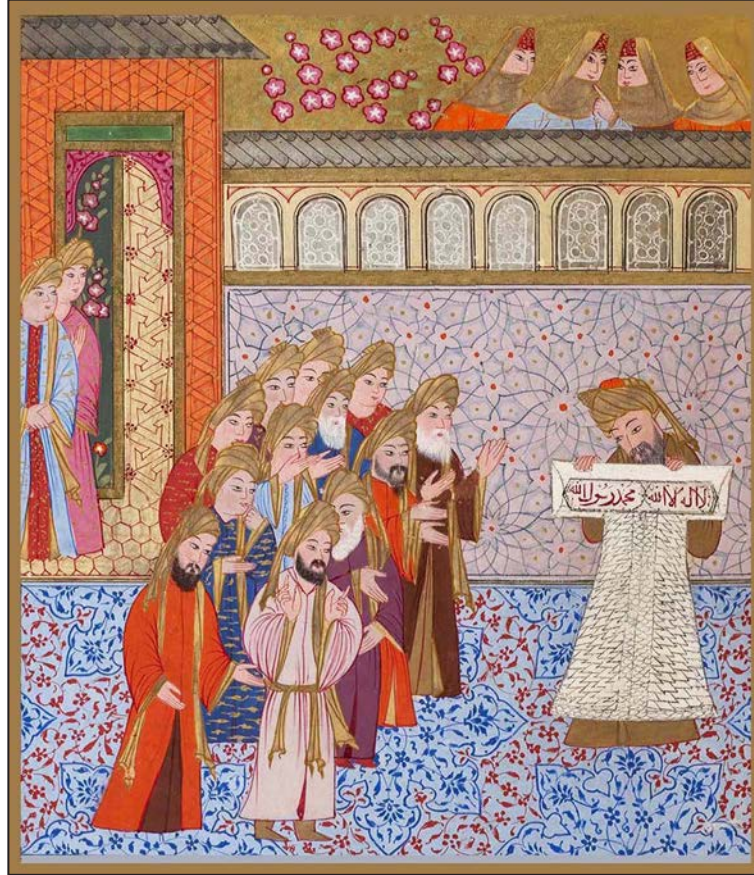
İslam'a çağrı

Tanrı'nın Habercisi Arap Kabilelerine Vaaz Veriyor, Tabari 6:120

Tanrı'nın Habercisi, Arap kabilelerinin Kaaba ziyareti sırasında ortaya çıktı, onları Tanrı'ya çağırıyor ve bilgilendiriyor. "Tanrı tarafından gönderilen bir peygamberim" dedi ve sözlerine inanmalarını istedi.

Ibn Humayd ← Salamah ← Muhammad ibn İshaq ← Husayn ibn Abd Allah ibn Ubayd Allah ibn Abbas:

Rabiah ibn Abbad, Muhammad'in Arap kabilelerinin kamplarına gidip "Size Tanrı'ya ibadet etmenizi ve ibadet ettiğiniz putları atmanızı, O'nunla hiçbir şeyi ilişkilendirmemenizi emrediyorum. Bana ve mesajımın gerçekliğine inanın. Ben size Tanrı'nın mesajını iletmek için gönderildim." dediğine şahit olmuş ve bunu babama anlatmış. Tanrı'nın Habercisi davetkar konuşmasını tamamladığında, onu takip eden Adani bornozlu, iki saç tutamı olan biri "Bu adam sizden hem al-Lat'ı hem de al-Uzza'yı atmanızı istiyor. Banu Malik ibn Uqaysh'in cinlerini, sapkınlığını ve getirdiği kaosu hatırlayın ve ona itaat etmeyin. Onu dinlemeyin!" diye seslenmiş. Babama "Muhammad'i takip eden ve söylediklerine karşı çıkan kim?" dedim. Babam da "Amcası, Abd al-Uzza Abu Lahab ibn Abd al-Muttalib'di." karşılığını verdi.

Bir Yahudi lider, Yahudi peygamber Yahya'nın (John the Baptist) cübbesini tutuyor ve üzerinde Müslümanların şahadetinin mucizevi bir şekilde görüntüsü belirliyor. Cübbe kesildiğinde görüntü tekrar ortaya çıkıyor. Siyar-i Nabi

Ibn Humayd ← Salamah ← Muhammad ibn Ishaq ← Muhammad ibn Muslim ibn Shihab al-Zuhri:

Tanrı'nın Habercisi, Kindah kabilesine gitti ve onları İslam'a davet etti, ancak şefleri Mulayh bunu reddetti.

Ibn Humayd ← Salamah ← Muhammad ibn Ishaq ← Muhammad ibn Abd al-Rahman ibn Abd Allah ibn Husayn:

Tanrı'nın Habercisi, Kalb kabilesinin Banu Abd Allah denilen bir klanının kampına gitti, kendisini tanıttı, onları Tanrı'ya davet etti ve sonunda "Banu Abd Allah atalarınız size mükemmel bir isim vermiş!" dedi. Ancak, onlar teklif ettiği şeyi kabul etmediler.

Ibn Humayd ← Salamah ← Muhammad ibn Ishaq ← Kabilesinden biri ← Abd Allah ibn Kab ibn Malik:

Tanrı'nın Habercisi, Bann Hanifah'ın kamplarında gitti ve onları Tanrı'ya çağırdı, ancak içlerinden biri ona çirkin bir cevap verdi.

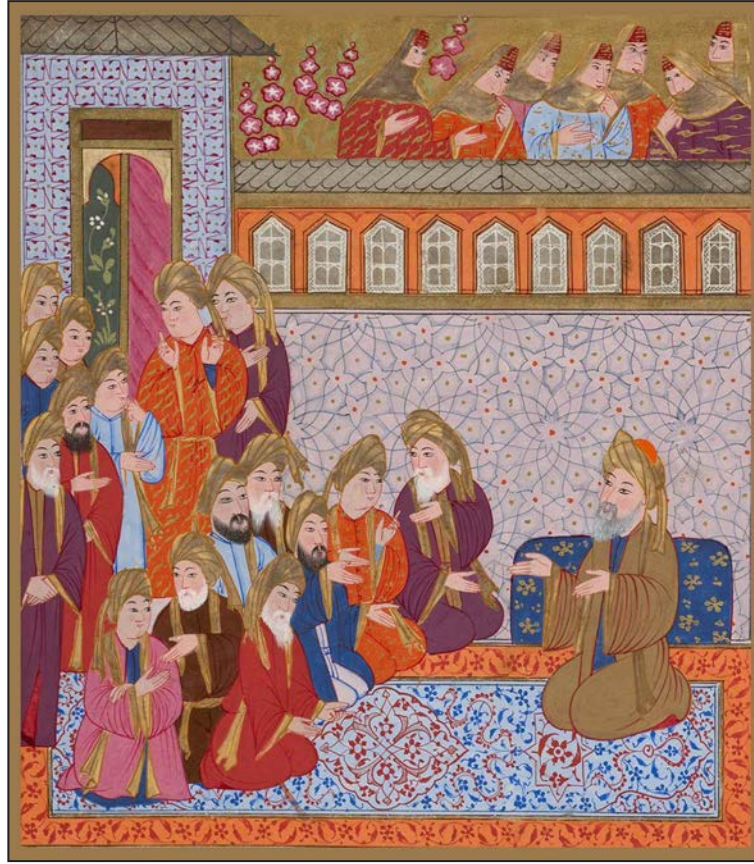
Şam Yahudileri, üzerinde şehadet yazılı büyük bir testi bulur ve onu yok etmeye çalışırlar, fakat başarısız olurlar. Siyar-i Nabi

Ibn Humayd ← Salamah ← Muhammad ibn Ishaq ve Muhammad ibn Muslim ibn Shihab al-Zuhri:

Muhammad, Banu Amir ibn Sasaah'a gitti, kendini tanıttı ve onları Tanrı'ya çağırdı. Bayrarah ibn Firas adında biri "Tanrı adına! Bu genç adamı Quraysh'tan alabilirsem, onunla tüm Arabistan'ı fethedebilirim"

dedi. Sonra “Seni takip edersek Tanrı'nın sana zafer kazandıracağını mı düşünüyorsun? Senden sonra diğerleri bizim emrimizde olacaklar mı?” diye sordu. O da “Allah komutayı istediğine verir.” cevabını verdi. Bayharah “Yaşamımızı sana emanet edeceğiz ve muzaffer olduğunda komuta başkasına mı gidecek? Dininize ihtiyacımız yok.” dedi ve onu reddettiler. Hacılar dağılıncaya, Banu Amir, eskiden hacca katılmayacak kadar yaşlı olan şeyhlerine geri döndü ve ona hac sırasında neler olduğunu anlattılar. Şeyh, yeni hac döneminde onu bulup kendisine getirmelerini istedi. Tanrı'nın Habercisi kendisine gelince yaşlı adam elini onun kafasına koydu ve “Kayıp fırsatımızı tekrar kazanabilir miyiz? Ruhumun Ishmael'in soyundan birinin elinde olması asla bir hata olmaz. Gerçek bu!” dedi.

Tanrı'nın Elçisi bu şekilde devam etti. İnsanlar hac için toplandığında kamplarına gidiyor, onları Tanrı'ya ve İslam'a davet ediyordu. Onlara Tanrı'dan getirdiği doğru rehberliği, merhameti bildiriyor ve kendisini tanıtıyordu.

Nufayl ibn Ghawth, Medine Yahudilerinin gizli bir toplantısına katılıp Muhammad ve yeni dini hakkında soruları yanıtlıyor. Siyar-i Nabi

İslam'ı Kabul Eden İlk Yathribli, Tabari 6:122

Ibn Humayd ← Asim ibn Umar ibn Qatadah al-Zafari ← Bazı şeyhler:

Banu Amr ibn Awf'ın kardeşi Suwayd ibn Samit hac ya da umre için Mekke'ye geldi. Halkı onu kararlılığı, şiirleri ve asaletlerinden dolayı al-Kamil (mükemmel olan) olarak nitelendiriyordu. Ona özenli davranan Tanrı'nın Habercisi, onu Tanrı'ya ve İslam'a davet etti. Suwayd ona “Belki de sana olan, bana olan gibidir.”

dedi. Tanrı'nın Habercisi "Neyin var?" diye sordu. O da "Lugman'ın kitabı, bilgeliği' cevabını verdi. Tanrı'nın Habercisi "Bana anlat." dedi ve onu dinledikten sonra "Bu konuşmalar iyi ama daha iyisini de yapabilirim. Tanrı'nın bana bildirdiği Kuran, rehberlik ve ışık var." diye devam etti. Sonra ona Kuran okudu ve tekrar İslam'a çağırdı. Suwayd ibn Samit Kuran'ı mükemmel bulduğunu söyledi ve İslam'ı kabul edeceğini bildirdi. Sonra Yathrib'e dönen Suwayd, Buath savaşından sonra öldü. Klanı, öldüğünde Müslüman olduğunu söyledi.

*Alçak bir masada oturan Nufayl ibn Ghawth,
Muhammad'ın gelişine atıfta bulunan Eski Ahit'ten
bir pasaj okuyor. Siyar-i Nabi*

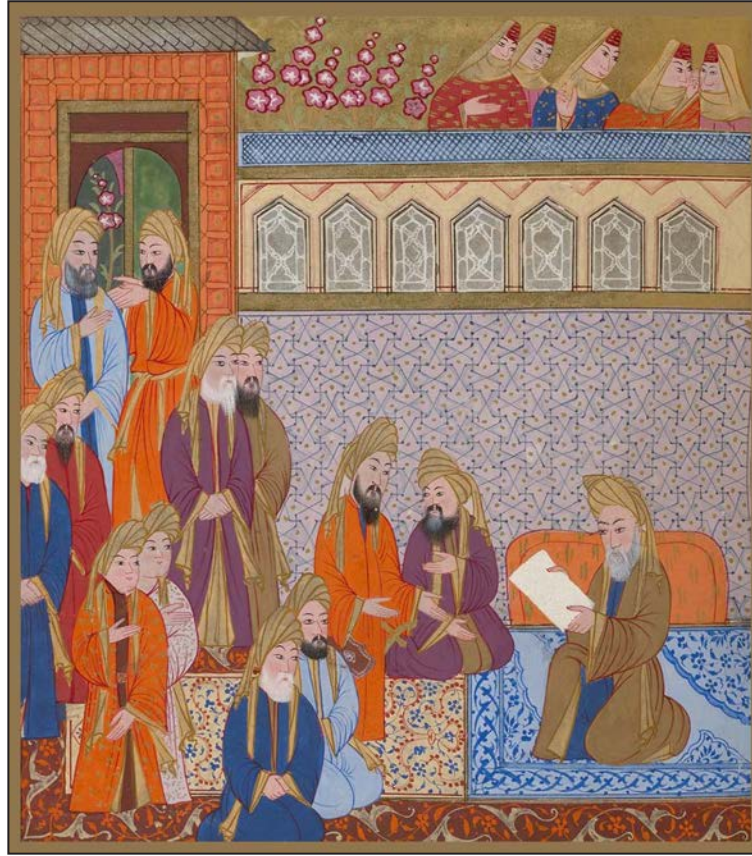
Ibn Humayd ← Salamah-Muhammad ibn Ishaq ← al-Husayn ibn Abd al-Rahman ibn Amr ibn Sad ibn Muadh ← Banu Abd al-Ashhal'ın kardeşlerinden biri ← Mahmud ibn Labid ve Banu Abd al-Ashhal'ın kardeşlerinden biri:

Abu al-Haysar Anas ibn Rafi, Mekke'ye gelince Banu Abd al-Ashhal'ın bazı genç erkekleri ve Iyas ibn Muadh da dahil olmak üzere, Quraysh'a "Khazraj halkına karşı ittifak yapalım." çağrısında bulundular. Bunu öğrenen Tanrı'nın Habercisi yanlarına gelip oturdu ve "Arzu ettiğinizden daha iyi bir şey ister misiniz?" dedi. "O nedir?" diye sordular. O da "Sizi Tanrı'ya davet etmek istiyorum. Böylece Tanrı'ya ibadet etmenizi ve O'nunla hiç bir şeyi ilişkilendirmemenizi sağlayacağım; ben Tanrı'nın Elçisi'yim." cevabını verdi. Onlara İslam'ı anlattı ve Kuran okudu. Genç bir delikanlı olan Iyas ibn Muadh "Buna bir son ver, biz buraya bunun için gelmedik." diye karşı çıktı. Abu al-Haysar Anas ibn Rafi vadiden bir avuç toz alıp Iyas ibn Muadh'ın yüzüne doğru attı ve "Bu kadar yeter!" dedi. Iyas sessiz kaldı, Tanrı'nın Habercisi de yanlarından ayrıldı. Sonra hepsi Yathrib'e döndüler ve Iyas ibn Muadh, 617 yılında Aws ile Khazraj arasında

savaşından kısa süre sonra öldü. Mahmud ibn Labid yanında olan arkadaşlarının onun Müslümanlığı kabul ettiğini ve ölümlerinde "Tanrı çok büyüktür." diye söylendiğini bildiriyor.

İslam'ı Kabul Eden Hristiyanlar, Ibn Ishaq 179

Tanrı'nın Habercisi Mekke'deyken, Abyssinia'dan 20 Hristiyan ona geldi. Quraysh Kaaba'da toplanırken, onu camide buldular ve onunla konuştular. Sorular sorduktan sonra Tanrı hakkında konuşmasını ve Kuran okumasını istediler. Kuran'ı dinlerken gözyaşı döktüler. Sonra Tanrı'nın çağrısını kabul ettiklerini, O'na inandıklarını ve gerçeği bulduklarını ilan ettiler. Kutsal metinlerde kendilerine anlatılanlara tanık oldular. Gitmek için harekete geçtiklerinde bir Quraysh grubu ile onları durduran Abu Jahl "Tanrım! Ne kadar sefil bir grupsunuz, arkadaşlarınız sizi bilgi edinmeniz için gönderdi ve siz onunla konuştuktan sonra söylediklerine inandınız ve dininizden vazgeçtiniz. Sizden daha fazla eşek gibi davranan bir grup tanımıyoruz." dedi. Onlar da "Barış seninle olsun. Sizinle aptalca tartışmalara girmeyeceğiz. Bizim inancımız bizim, senin ki de senindir. Daha fazla tartışmak istemiyoruz." karşılığını verdiler. "Bu Hristiyanların Najran'dan geldiği, Muhammad'ın gerçeği anlattığı, Tanrı'nın kitabını okuduğu ve onları ikna ettiği" söylenir. Doğru olanı Tanrı bilir.

Nufayl, aralarında beş kadının da bulunduğu takipçilerine, Bayt al-Muqaddas Yahudilerinden (Kudüs'teki Yahudi Tapınağı) Muhammad hakkında bir mektup okur. Siyar-i Nabi

Ibn Shihab al-Zuhri şöyle anlattı:

Onlar Negus ve yoldaşları tarafından gönderilmişlerdi. Tanrı'nın Elçisi'nin sıradan yoldaşları Khabbab, Ammar, Abu Fukayha, Yaşar, Safwan ibn Umayya ibn Muharrith, Suhayb ve benzeri kişiler ile camide otururken yanına geldiler. Quraysh da "Gördüğünüz gibi, bunlar onun arkadaşları. Tanrı'nın aramızdan rehberlik etmeleri ve gerçeğe tanık olmaları için seçtiği kimseler bunlar mı? Muhammad' iyi bir şey getirmiş olsaydı, bunu ilk elde edenler onlar olmazdı. Tanrı onları bizim önümüze koymazdı." sözleriyle onları aşağıladı. Bunun üzerine ortaya çıkan Tanrı "Gece ve gündüz Tanrı'yı arayanları kendinizden uzaklaştırmayın. Onlardan hiçbir şekilde sorumlu değilsiniz, onlar da sizden sorumlu değiller. Onları Tanrı yolundan çevirirseniz kötülük yapmış olursunuz ve bazılarını özendirirsiniz. Onlar Tanrı tarafından teşvik ediliyorlar Ve Tanrı her şeyin en iyisini bilendir. Ve bizim işaretlerimize inananlar, size geldiğinde huzur getirirler. Rab'iniz, kendisine cehaletle kötülük yapan ve sonradan tövbe eden ve doğru yolu seçenlere merhamet etmiştir." sözleriyle insanları uyardı.

Tanrı'nın Elçisi sık sık al-Marwa'da Banu al-Hadrami'nin genç Hristiyan kölesi Jabr ile oturur ve kendisine indirilenleri ona aktarırdı. Ona "Tanrı'nın dili yabancısıdır ve sadece bir ölümlü diğerini Arapça olarak eğitebilir." dediğini biliyoruz.

Nufayl, Yahudilere Muhammed'e bir heyet göndermek istediğini söyler. Siyar-i Nabi

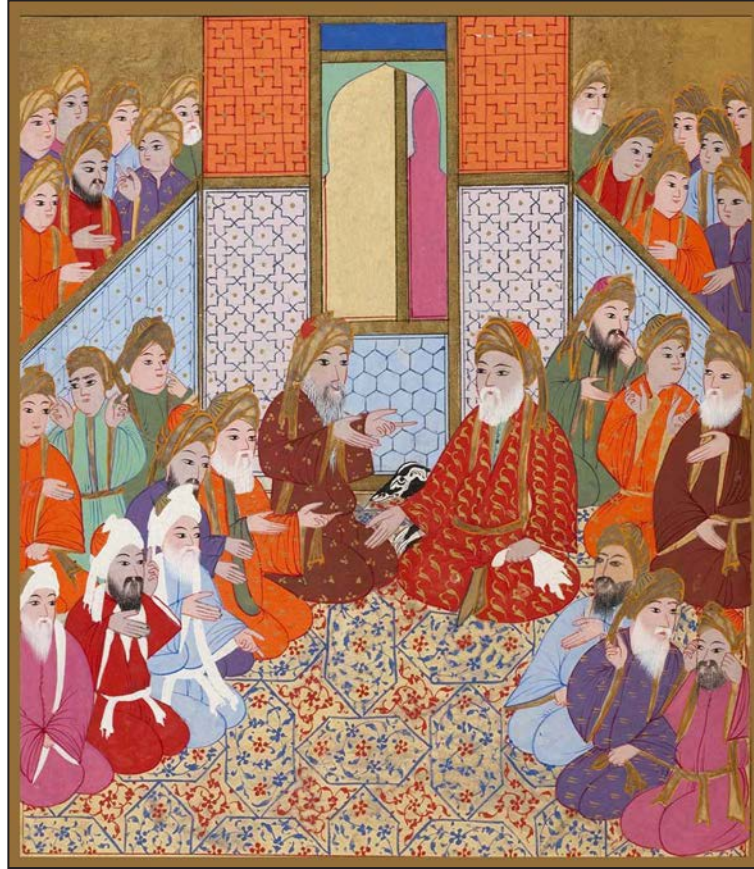
Al-Kawthar (Kevser) Suresi'nin Gelişi, Ibn Ishaq 180

Tanrı'nın Elçisi'nden söz edilince al-As ibn Wail al-Sahmi "Onu boş ver, sadece çocuğu olmayan, çocuksuz bir adam. Ölürse bütün hatırası yok olacak." demişti. Tanrı buna atıfta bulunarak "Sana harika olanı (Kevser) verdik, sana dünyadaki ve elindeki her şeyden daha iyi bir şey verdik." sözleriyle Elçisi'ni onurlandırdı:

Kevser Suresi, 1-3 Ayetler - Şüphesiz biz sana Kevser'i verdik. O halde Rab'in için namaz kıl ve kurban kes. Asıl soyu sona erecek olan, şüphesiz sana hınç besleyendir.

Labid ibn Rabia al-Kilabi bu ayeti şöyle açıkladı:

*Malhub'un sahibinin ölümünden sıkıntı duyduk
Ve al-Rida'da başka bir büyük adamın, Kevser'in evi.*

Abu Hisham ve arkadaşları, Quraysh halkıyla Muhammad ve yeni dini hakkında konuşuyorlar. Siyar-i Nabi

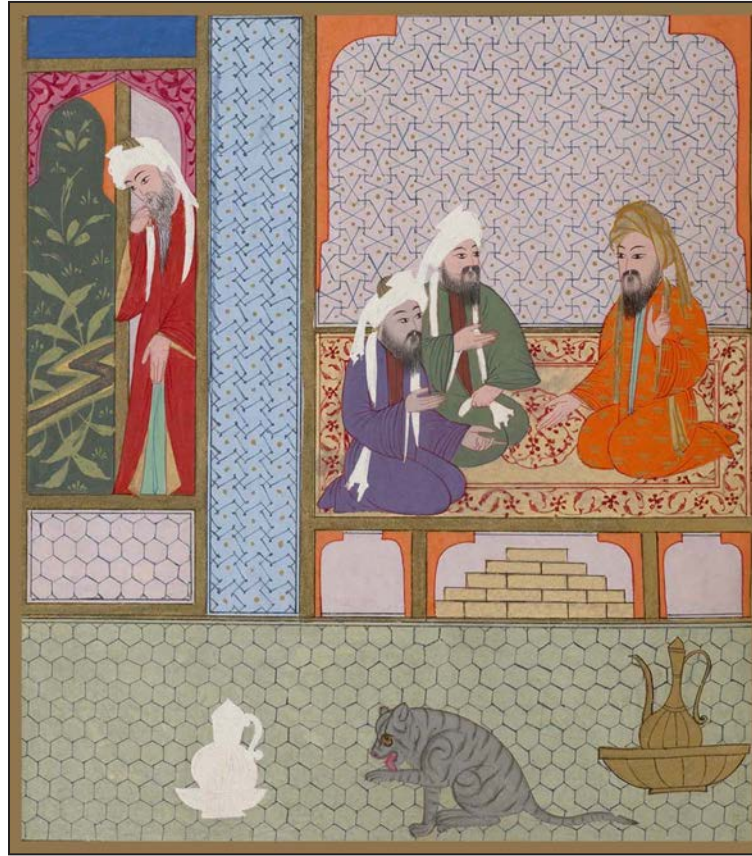
Jafar ibn Amr ← Abd Allah ibn Muslim (Muhammad ibn Muslim ibn Shihab al-Zuhri'nin kardeşi) ← Anas ibn Malik:

Tanrı'nın Elçisi'ne, Kevser'in ne olduğu sorulduğunda "Sana'dan Ayla'ya kadar geniş bir nehir var. Su

kümeleri Cennet'in yıldızlarının sayısı kadar. Kuşlar deve gibi boyunlarını aşağıya indirmiş.” cevabını verdi. Umar ibn al-Khattab “Tanrı'nın Habercisi, kuşlar mutlu olmalı!” diye söylendi. O da “Onları yiyen kişi daha mutlu olacak!” dedi.

Niçin Aşağıya Bir Melek Gönderilmedi, Ibn Ishaq 181

Tanrı'nın Habercisi halkını İslam'a çağırdı ve onlara vaaz verdi, Zamaa ibn al-Aswad, and al-Nadr ibn al-Harith, al-Aswad ibn Abd al-Yaghuth, Ubayy ibn Khalaf ve al-As ibn Wail “Ey Muhammad, şayet seninle görüşmesi için bir melek gönderilmiş olsaydı; Tanrı aynı sözleri iletmesi için onu Dünya'ya da gönderirdi!” dediler. Bunun üzerine Tanrı diğerlerine “Neden ona bir melek gönderilmediğini söylüyorlar? Bir meleği aşağıya gönderseydik, mesele çözüldü ve onlara daha fazla zaman verilmeyecekti. Şayet bir melek gönderirsek o bir erkek olacak ve onlar için gizli olanları gizli tutacağız.” diye seslendi.

Bir divanda iki arkadaşıyla oturan Abu Hisham, onlara Müslüman olduğunu söyler. Siyar-i Nabi

Tanrı, Alay Edenler İle Hesaplaşıyor, Ibn Ishaq 187

Muhammad, Tanrı'nın yardımına güvenerek, halkını uyarırken, onun bir yalancı olduğunu ilan ettiler; hakaret ederek alay etmeye devam ettiler. Urwa ibn al-Zubayr'dan Yazid ibn Ruman'ın söylediğine göre onlar kabilelerinde saygı ve onur duyulan beş erkektiler. İçlerinden biri Banu Asad'dan al-Aswad ibn al-Muttalib ibn Asad Abu Zamaa'ydı ve Tanrı'nın Habercisi, alayları ve hakaretleri yüzünden “Ey Tanrım, onu kör et ve oğlunu mahvet.” diyerek onu lanetledi. Diğerleri Banu Zuhra'dan al-Aswad ibn Abd al-Yaghuth, Banu

Makhzum'dan al-Walid ibn al-Mughira, Banu Sahm ibn Amr'dan al-As ibn Wail ibn Hisham ve Banu Khuzaa'dan al-Harith ibn al-Tulatila ibn Amr ibn al-Harith ibn Abd ibn Amr ibn Luayy ibn Malakan'dı. Kötülükte ısrar ettikleri ve Havari ile sürekli alay ettikleri için Tanrı "Neyin önerildiğini edildiğini ilan et ve çok tanrılılardan uzak dur. Seni kesinlikle Tanrı'nın yanına başka bir tanrı koyan alaycılara karşı koruyacağız. Sonunda bilecekler!" uyarısında bulundu. Banu Urwa'dan Yazid'in anlattığına göre, alaycılar tapınağın etrafında dolaşırken Gabriel, Havari'nin yanına geldi ve bekledi. Al-Aswad ibn al-Muttalib yanlarından geçerken, Gabriel yüzüne yeşil bir yaprak fırlattı ve onu kör etti. Al Aswad ibn Abd al-Yaghuth geçerken şişkin karnının altından vurdu ve o ödem yüzünden öldü. Sırada al-Walid ibn al-Mughira vardı. Yanlarından geçerken Gabriel onun ayak bileğindeki eski bir izi işaret etti. Birkaç yıl önce bir Khuzaa erkeğinin yanından geçerken, onun hazırlamakta olduğu okun ucu elbisesine sürtmüş ve ayak bileğinin altında önemsiz küçük bir çizik oluşturmuştu. Gabriel'in işareti üzerine orayı kaşındı ve açılan yara sonucu öldü. Sonra yanlarından al-As ibn Wail ibn Hisham geçti. Al-Taif gitmeye hazırlanıyordu ve hayvanını dikenli bir ağaca bağladı. O sırada bir diken ayağına saplandı ve ölümüne sebep oldu. Son olarak, yanlarından al-Harith ibn al-Tulatila geçti ve Gabriel onun kafasını işaret etti. Böylece kafası irinle doldu ve öldü.

Ölüm döşeginde olan amcası ve Banu Hashim'in lideri olan Abu Talib'i ziyaret eden Muhammad onu Müslüman olmaya ikna etmeye çalışıyor. Siyar-i Nabi

Abu Talib ve Khadijah'ın ölümü, Tabari 6:115

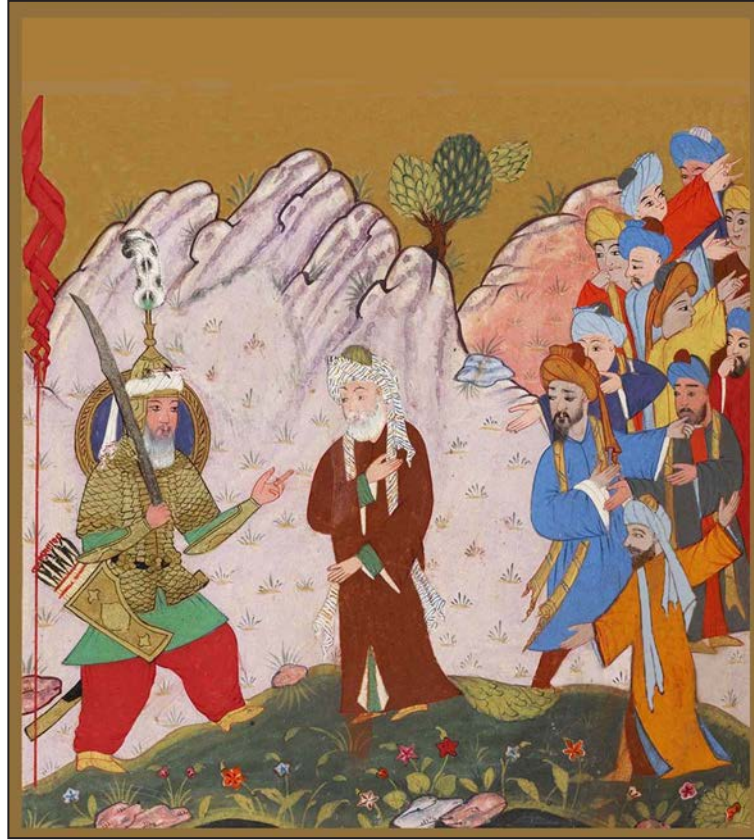
Abu Talib ve Khadijah 619 yılında öldüler.

Ibn Humayd ← Salamah ibn al-Fadl ← Ibn Ishaq:

Bu Medine'ye göç etmesinden üç yıl önceydi. Ölümüne, Tanrı'nın Habercisi'ne çok zarar verdi. Bunun nedeni, Abu Talib'in ölümünden sonra Quraysh'in tacizkar tavrının artmasıdır. Hatta bir tanesi Muhammad'ın kafasına toz döktü.

Ibn Humayd ← Salamah ibn al-Fadl ← Ibn Ishaq ← Hisham ibn Urwah ← Urwah:

Aptalın birisinin kafasına toz dökmesinden sonra Tanrı'nın Habercisi öylece evine gitti. Kızlarından biri ağlayarak başını yıkarken, Tanrı'nın Habercisi ona "Ağlama kızım, Tanrı babanı koruyacaktır. Abu Talib ölene kadar Quraysh bana karşı hiç bir kötülük yapmamıştı." dedi.

Peygamber'in amcası olan altın zırh giymiş, elinde kılıç tutan Hamza, Abu Talib'in ölümünden sonra Muhammad'e sadık kalmayan Quraysh halkını cezalandırmakla tehdit ediyor. Siyar-i Nabi

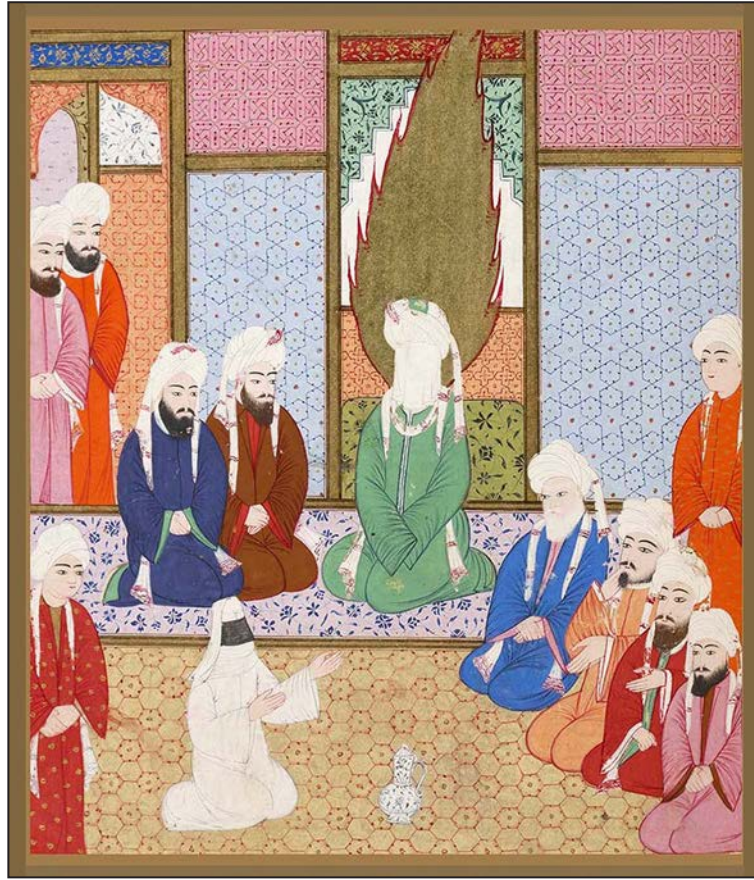
Tanrı'nın Elçisi'nin al-Taif'e Gidişi, Tabari 6:115

Abu Talib ölünce, Tanrı'nın Habercisi, Thaif'ten yandaşlarına destek bulmak ve koruma sağlamak için 620 yılında al-Taif'e gitti. Oraya yalnız gittiği söylenir.

Ibn Humayd ← Salamah ibn al-Fadl ← Ibn Ishaq ← Yazid ibn Ziyad ← Muhammad ibn Kab al-Qurazi:

Tanrı'nın Habercisi al-Taif'te Thaqif' kabilesinin şefleri ve soylularından oluşan bir grup ile görüştü. Onlar Abd Yalayl ibn Amr ibn Umayr, Masud ibn Amr ibn Umayr ve Habib ibn Amr ibn Umayr adlarında üç kardeşiler ve içlerinden birinin Quraysh'in Banu Jumah kabilesinden olan bir karısı vardı. Onları İslam'a davet etti ve İslam'ı savunmak için yardımına gelmelerini istedi. Biri "Tanrı seni gönderdiyse Kaaba'nın örtüsünü yırtacağım." dedi. Diğeri "Tanrı gönderecek birini kimseyi bulamaz mıydı?" dedi. Üçüncüsü de "Tanrı adına, şayet Tanrı'nın Elçisi'yseniz size hiç bir kelime söylemeyeceğim, çünkü siz çok önemli birisiniz. Aksi halde, Tanrı'ya karşı yalan söylüyorsanız sizinle konuşmam doğru olmaz." diye tamamladı.

Böylece davetine karşı olumsuz cevap alan Tanrı'nın Habercisi, onlara "Bu sizin kararınız ise, kimsey söylemeyin. Böylece kabilemin duymasını önler ve onları bana karşı cesaretlendirmemiş olursunuz." diyerek yanlarından ayrıldı. Ancak Thaqif bu isteğe uymadı. Toplanan halk ve köleler, bağırp çağırarak arkasından geldiler. Tanrı'nın Habercisi de kurtuluşu Utbah ibn Rabiah ve Shaybah ibn Rabiah'a ait bir bahçeye sığınmakta buldu. Bir asma ağacının altında, gölgede otururken Rabiah'ın iki oğlu onu izlediler.

Beyaz cübbeli ve siyah fileli bir yüz peçesi takan Umm Hakim, Peygamber'in önünde oturur ve Muhammad'e, Abu Bakr'in kızı Aisha'yı kendisine vermek istediğini söyler. Siyar-i Nabi

Bana, Tanrı'nın Elçisi'nin Banu Jumahlı o kadınla tanıştığı ve kendisini güvende hissettiğinde ona "Kocanızın akrabalarına ne kadar katlanmak zorunda kaldım! Ey Tanrım, sana gücümün yetersiz olmasından bahsediyorum. En merhametli olanların en merhametlisi, ezilenlerin efendisisin ve benim Rab'imsin. Kime güveneceksin? Beni mutsuz eden bir yabancıya mı; benden daha güçlü kıldığın bir düşmana mı? Bana kızgın

değilsen umrumda değil, koruman benim için yeterlidir. Işığınla aydınlattığın bu karanlık dünyada ve haklı olarak hakkımızda karar vereceğin öbür dünyada öfkemi üzerime indirme. Beni seçtiğin için memnun olacaksın. Senden başka hiçbir güç olmadığını biliyorum.”

Rabiah'ın iki oğlu Utbah and Shaybah, başına gelenleri gördüklerinde, ona acıdılar ve Addis adında Hıristiyan bir köle ye “Bu üzümlerden bir demet al, o adama götür ve ona yemesini söyle.” dediler. Addis, Tanrı'nın Habercisi'ne gitti ve üzüm tabağını önüne koydu. Tanrı'nın Habercisi “Tanrı tarafından” dedi ve üzümleri yedi. Addis onun yüzüne bakarak “Bu kelimeler bu ülkenin insanları tarafından kullanılmıyor” dedi ve aralarında şu konuşmalar geçti:

Tanrı'nın Habercisi “Hangi ülkeden geliyorsun Addis ve dinin nedir?”

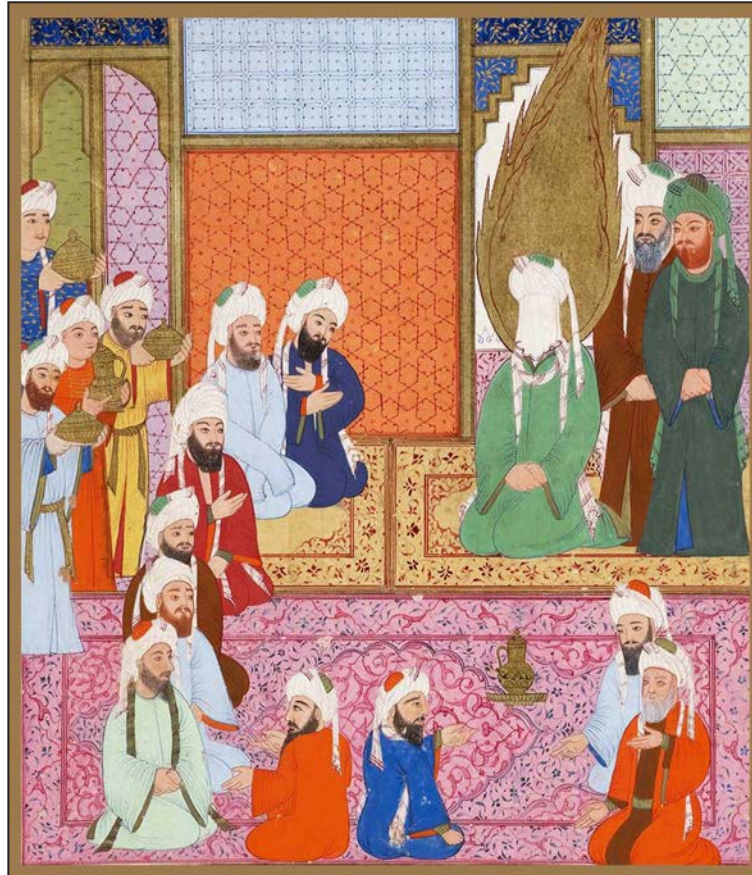
Addis “Nineveh halkından bir Hristiyanım.”

Tanrı'nın Habercisi “Matta'nın oğlu Jonah'ın kasabasından!”

Addis “Matta'nın oğlu Jonah'ı tanıyor musun?”

Tanrı'nın Habercisi “O benim kardeşim. O bir peygamberdi ve ben de bir peygamberim.”

Addis, Tanrı'nın Elçisi önünde eğilip başını, ellerini ve ayaklarını öptü. Sonra geri dönüp olanları anlatınca Rabiah'ın oğulları “Bunu niçin yaptın?” diye sordular. Addis “Efendiler bu dünyada o adamdan daha iyi kimse yok. Bana bir peygamberden başka kimsenin bilemeyeceği bir şey söyledi.” cevabını verdi. Rabiah'ın oğulları “Sana yalvarıyoruz Addis, seni dininden uzaklaştırmasına izin verme. Dinin ondan daha iyi.” sözleriyle onu uyardılar.

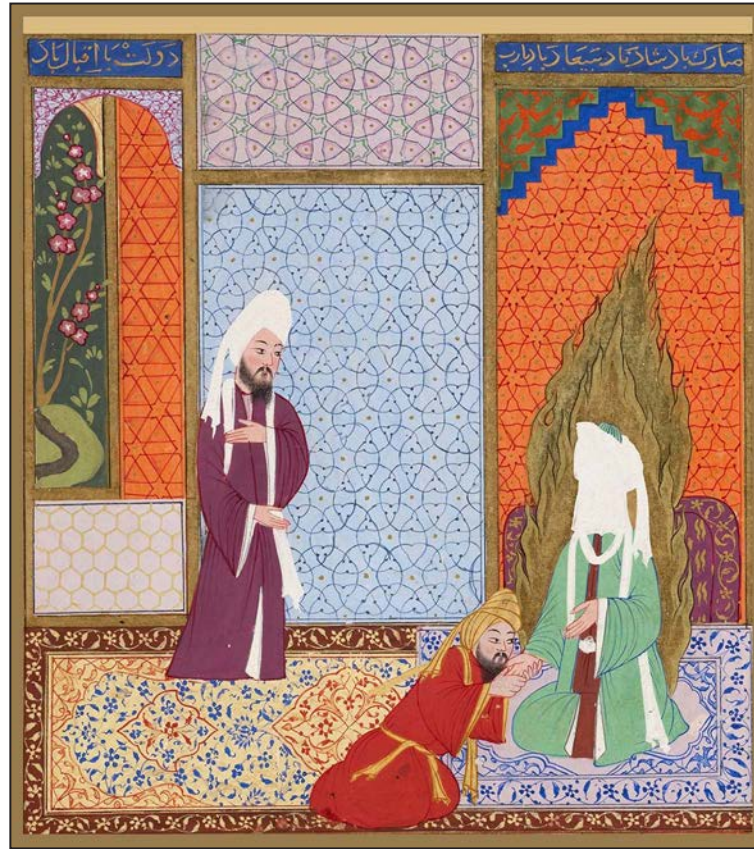

Mekke ileri gelenleri ve Hashimiler, evlilik töreni için Muhammad'ın etrafında toplanırlar. Siyar-i Nabi

Tanrı'nın Elçisi'nin Mekke'ye Dönüşü, Tabari 6:117

Olumlu bir cevap alamayan Tanrı'nın Habercisi, Mekke'ye dönmek için al-Taif'den ayrıldı. Nahla'ya geldiğinde, gece vakti dua etmek için durduğunda Tanrı'nın söylediği gibi cinler yanından geçtiler. Muhammad ibn İshaq "peygamber bana onların Yemen'deki Nasibin'den gelen yedi cin olduklarını söyledi." der. Cinler durdular ve onun duasını tamamlamasını beklediler. Bu öyküyü doğrulayan Tanrı, şöyle der:

Ve Kuran'ı dinleyen cinler, insanları uyarmak için geri dönüp halka seslendiler "Ey halkımız! Moses'in ardından ortaya çıkarılan, ondan önce olanları doğrulayan, gerçeğe ve doğru yola kılavuzluk eden bir kutsal yazı duyduk. Ey halkımız! Tanrı'nın çağrısına cevap verin ve ona inanın. Günahlarınızdan arınır ve size acı verecek bir kıyametten kurtulursunuz. Bir grup cin dinlediler ve Kuran'ın muhteşem bir kitap olduğunu söylediler. Muhammad ibn İshaq bu cinlerin isimlerinin Hassa, Massa, Shasir, Nasir, Ayna al-Ard, Aynayn ve al-Ahgam olduğunu duyduğundan bahseder.

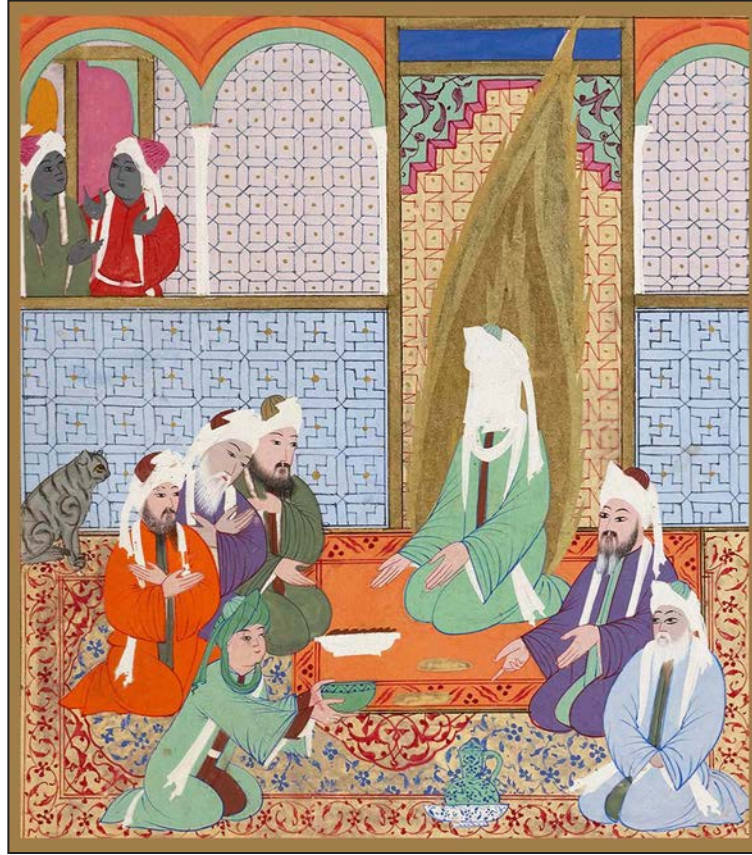

*Medineli Abu Hisham, Peygamber'in elini öper.
Siyar-i Nabi*

Tanrı'nın Habercisi Mekke'ye dönerken kendisine inanan birkaç zayıf insan hariç, diğerlerinin karşı çıkmaya ve dinini terk etmeye kararlı olduğunu keşfetmişti. Yolda konakladı ve yanından geçen bir Mekkeliye "Seninle bir mesaj göndermek istiyorum, bunu kabul eder misin?" diye sordu. Adamın onaylaması üzerine ona "Al-Akhnas ibn Shariq' eğit ve ona Muhammad, Rab'in mesajını iletebilmesi için ona koruma sağlayıp sağlayamayacağını soruyor de!" dedi. Bu mesaj kendisine iletilince al-Akhnas "Konfederasyon saf kan insanlara karşı koruma sağlamaz." yanıtını verdi. Adam geri döndü ve durumu Muhammad'e bildirdi. Adama rica eden Muhammad, Suhayl ibn Amr'a giderek aynı mesajı iletmesini istedi. Suhayl ibn Amr'da "Banu Amin

ibn Luayy, Banu Kab'a karşı koruma sağlamaz." dedi. Adam geri döndü ve Muhammad'e durumu bildirdi. Tekrar rica eden Muhammad, bu sefer adamı al-Mutim ibn Adi'ye gönderdi. Al-Mutim "Evet Mekke'ye girebilir." diyerek koruma sağlamayı kabul etti. Adam geri döndü ve ona bunu Tanrı'nın Habercisi'ne bildirdi. Ertesi sabah al-Mutim ibn Adi ile oğulları ve erkek kardeşleri ile oğulları silahlanmış olarak toplandılar. Onları gören Abu Jahl "Birine koruma mı sağlıyorsunuz, yoksa savaş çağrısı mı yapıyorsunuz?" diye sordu. Al-Mutim "Koruma sunuyorum." karşılığını verdi. Abu Jahl da "Sizin koruyacağımızı biz de koruyacağız." dedi. Böylece Muhammad Mekke'ye geri geldi.

Bir gün Kaaba'nın yakınlarında Abu Jahl onu gördü ve yanındakilere "Bu sizin peygamberiniz, Banu Abd Manaf" dedi. Utbah ibn Rabiah "Aramızda bir peygamber ya da bir kral olması ile ilgili bir sorun mu var?" diye cevap verdi. Bu sözleri duyan Tanrı'nın Habercisi onların yanına gitti ve "Utbah ibn Rabiah, siz Tanrı veya peygamberi adına kızmadınız, kendi gururunuz adına bu karşılığı verdiniz. Size gelince Abu Jahl ibn Hisham, Tanrı adına, kısa süre sonra çok az gülecek ve çok ağlayacaksınız. Quraysh konseyi ile birlikte sevmediğiniz ve istemediğiniz bir şeyi kabul etmeniz çok zaman almayacak.

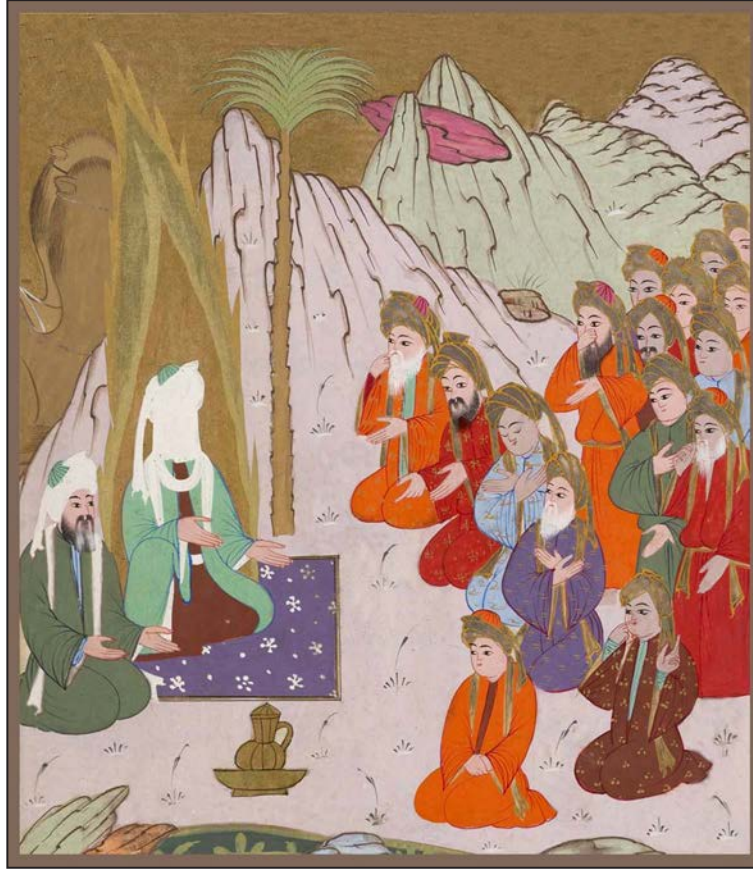

Medine'den İslam'a geçmiş Abu Hisham ve iki arkadaşı, Peygamber'in önünde saygıyla oturuyor. Siyar-i Nabi

Hicret

Yathrib'e Giden İlk Müslüman Heyeti, Tabari 6:124

Tanrı'nın, dinini muzaffer hale getirmek, peygamberini güçlü kılmak ve kendisine verdiği sözü yerine getirmek isteği, Muhammad'ın 620 yılında bir Ansar grubuyla tanıştığı hac ziyaretinde ortaya çıktı. Muhammad, al-Aqabah'ta, Tanrı'nın iltifatına mazhar olan bir Khazraj grubu ile tanıştı.

Altı Medineli, Akabe'de Muhammed ve Abu Bakr'in önünde oturmuş, yeni inançlarını tartışıyor. Siyar-i Nabi

Ibn Humayd ← Salamah ← Muhammad ibn Ishaq ← Asım ibn Umar ibn Qatadah ← Aynı kabilerden bazı şeyhler:

Tanrı'nın Habercisi onlarla tanışınca önce kim olduklarını sordu. "Biz Yathrib'de yaşayan bir Arap kabilesi olan Khazraj'danız." dediler. Sonra onlara kendini tanıttı, İslam'ı açıklayıp Tanrı'ya çağırdı ve Kuran okudu. Yathrib çevresinde yaşayan Yahudiler kutsal yazılara ve bilgiye inanırken, Khazraj çok tanrılı ve putperestti. Tanrı onları İslam için hazırlamıştı. Kendi topraklarında Yahudilere karşı üstünlük kazandılar. Yahudiler onlara "Yakında bir peygamber gönderilecek. Biz onu takip edeceğiz, o bizim liderimiz olacak ve sizi öldürecek. Ad ve Iram da öldürülecek." dediler. Tanrı'nın Habercisi onları Tanrı'ya davet ettiğinde birbirlerine "Not düşün, bu Yahudilerin bizi tehdit ettiği peygamber olmalı! Davetini kabul etmeden onu bırakmalıyız." diye seslendiler. Böylece mesajının gerçek olduğuna inandılar ve kendilerine sunduğu

İslam'ı kabul ettiler. Sonra "İnsanlarımızı geride bıraktık, düşmanlık ve kötülük istemiyoruz. Senin önerilerin ile karşılıklarına çıkıp, senden öğrendiklerimizi ve dinini onlara sunacağız. Böylece tekrar birleşeceğiz ve Tanrı'nın rehberliğinde senden daha güçlü kimse olmayacak." dediler. Böylece mesajlarının gerçek olduğuna inanıp ülkelerine geri dönmek için Tanrı'nın Habercisi'ni terk ettiler. Bize Khazraj'ın altı adamı oldukları söylendi:

Banu al-Najjar'dan (Taym Allah) Banu Malik ibn al-Najjar ibn Thalabah ibn Amr ibn al-Khazraj ibn Harithah ibn Thalabah ibn Amr ibn Amir'e bağlı olan Asad ibn Zurarah ibn Was ibn Ubayd ibn Thalabah ibn Ghanm ibn Malik ibn al-Najjar (Abu Umamah) ve Awf ibn al-Harith ibn Rifaah ibn Sawad ibn Malik ibn Ghanm ibn Malik ibn al-Najjar (Ibn Afra).

Banu Zurayq ibn Amir ibn Abd Harithah ibn Malik ibn Ghadb ibn Jusham ibn al-Khazraj ibn Harithah ibn Thalabah ibn Amr ibn Amir'den Rafi ibn Malik ibn al-Ajlan ibn Amr ibn Amir ibn Zurayq.

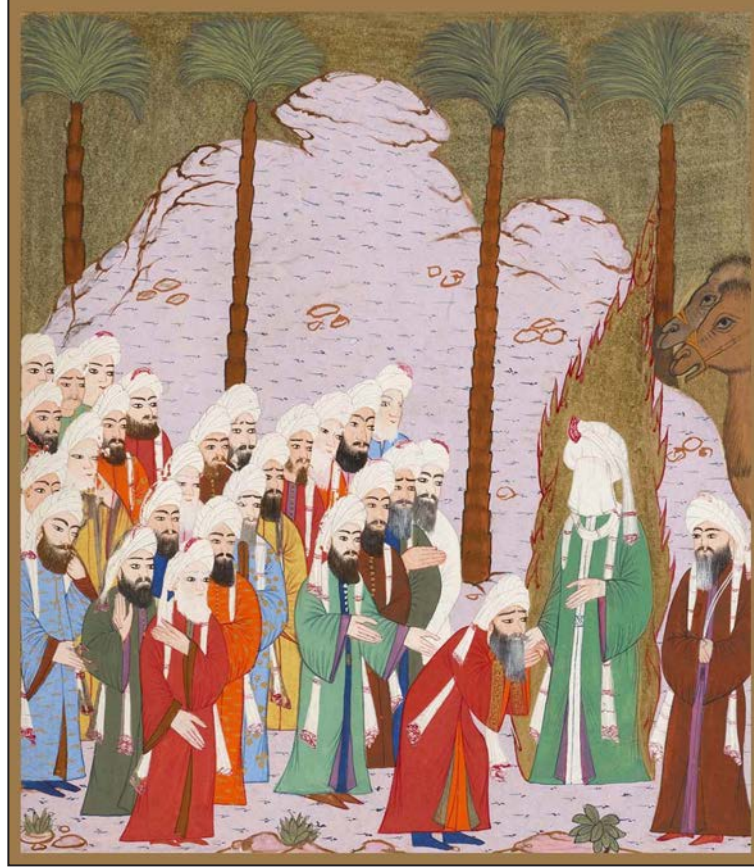
Banu Salamah ibn Sad ibn Ali ibn Asad ibn Saridah ibn Tazid ibn Jusham ibn al-Khazraj ibn Harithah ibn Thalabah ibn Amr ibn Amir'den Banu Sawad'a bağlı olan Qutbah ibn Amir ibn Hadidah ibn Amr ibn Sawad ibn Ghanm ibn Kab ibn Salamah.

Medine'den İslam'a geçen ilk on iki kişiden ikisi, Akabe'de Peygamber'in elini öpüyor. Siyar-i Nabi

Banu Haram ibn Kab ibn Ghanm ibn Kab ibn Salamah'tan Ugbah ibn Amir ibn Nabi ibn Zayd ibn Haram. Banu Ubayd ibn Adi ibn Ghanm ibn Kab ibn Salamah'tan Jabir ibn Abdallah ibn Riab ibn al-Numan ibn Sinan ibn Ubayd.

Yathrib'e döndüklerinde, kabile halkına Tanrı'nın Habercisi'nden bahsettiler ve onları İslam'a çağırdılar, böylece Ansar'ın bütün evlerinde Tanrı ve peygamberi konuşuldu.

Medine'den İslam'ı kabul eden yetmiş iki kişi, Muhammad'i selamlamak için dışarı çıkıyor. Siyar-i Nabi

Birinci Al-Aqabah Toplantısı, Tabari 6:126

621 yılında Khazraj'tan bir grup hacca gelip al-Aqabah'da Tanrı'nın Elçisi ile bir araya geldiler ve ona bağlılık yemini ettiler. Bu, savaş yapma yetkisinin ellerinden alınmasından önceydi. Ansarilerin on iki kişi oldukları bildirildi:

Banu al-Najjar kabilesinden Asad ibn Zurarah ibn Was ibn Ubayd ibn Thalabah ibn Ghanm ibn Malik ibn al-Najjar (Abu Umamah) ile al-Harith ibn Rifaah ibn Sawad ibn Malik ibn Ghanm ibn Malik ibn al-Najjar'ın iki oğlu Awf ve Muadh.

Banu Awf ibn al-Khazraj'a bağlı Banu Ghanm ibn Awf klanından, Ubadah ibn al-Samit ibn Qays ibn Asram ibn Fihri ibn Thalabah ibn Ghanm ibn Awf ibn al-Khazraj ve müttefikleri Bali kabilesinin Banu Ghudaynah klanından Abu Abd al-Rahman (Yazid ibn Thalabah ibn Khazmah ibn Asram ibn Amr ibn Ammarah).

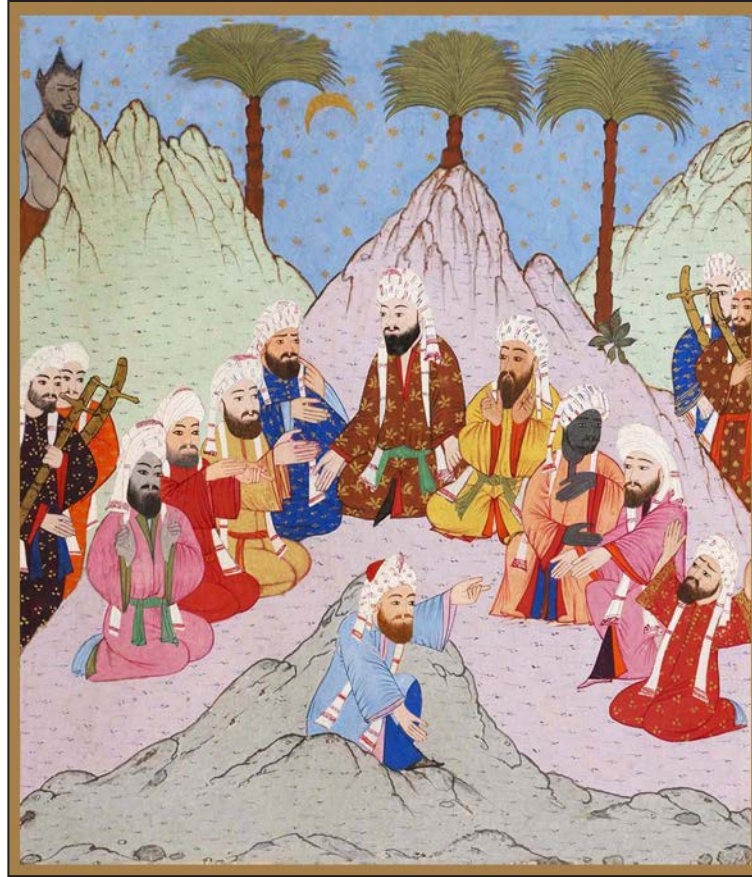
Banu Zurayq ibn Amir kabilesinden Rafi ibn Malik ibn al-Ajlan ibn Amr ibn Amir ibn Zurayq ve Dhakwan ibn Abd Qays ibn Khaldah ibn Mukhallad ibn Amir ibn Zurayq.

Banu Salim ibn Awf ibn Amr ibn Awf ibn al-Khazraj kabilesinden Abbas ibn Ubadah ibn Nadlah ibn Malik ibn al-Ajlan ibn Zayd ibn Ghanm ibn Salim ibn Awf.

Banu Salamah kabilesine bağlı Banu Haram klanından Uqbah ibn Amir ibn Nabi ibn Zayd ibn Haram ibn Kab ibn Ghanm ibn Kab ibn Salamah ve Banu Sawad klanından Qutbah ibn Amir ibn Hadidah ibn Amr ibn Sawad ibn Ghanm ibn Kab ibn Salamah.

Al-Aws ibn Harithah ibn Thalabah ibn Amr ibn Amir kabilesinin Banu Abd al-Ashhal klanından diğerlerinin müttefiki Abu al-Haytham ibn al-Tayyihan (Malik).

Banu Amr ibn Awf klanından diğerlerinin müttefiki Uwaym ibn Saidah ibn Salajah.

Quraysh, yetmiş iki Medinelinin İslam'a geçişini tartışıyor. Siyar-i Nabi

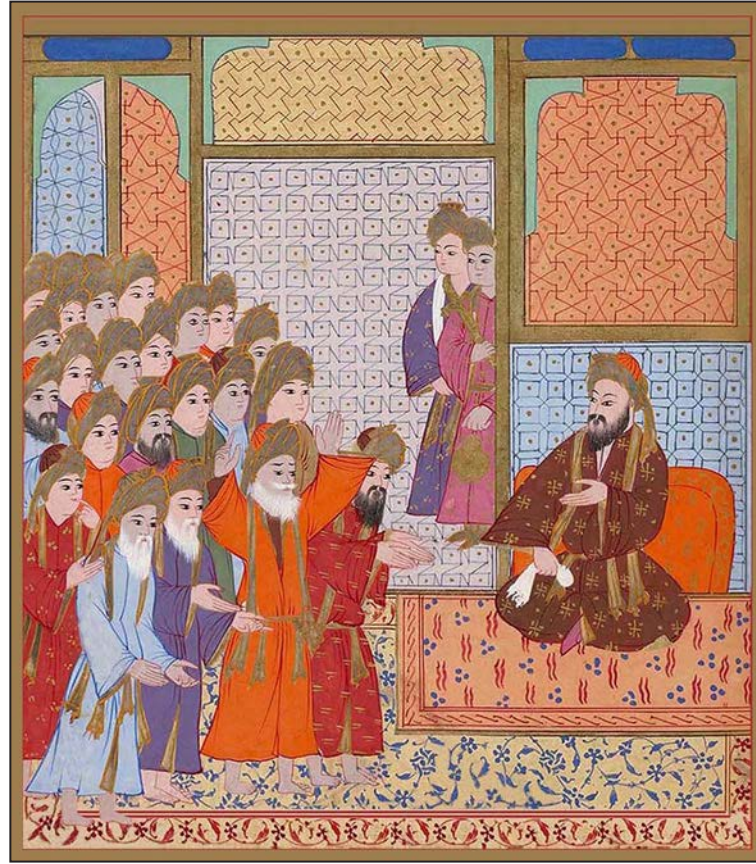
Ibn Humayd ← Salamah ← Muhammad ibn Ishaq ← Yazid ibn Abi Habib ← Marthad ibn Abd Allah al-Yazani ← Abu Abd Allah Abd al-Rahmin ibn Usaylah al-Sunaji ← Ubaidah ibn al-Samit:

O gün al Aqabah'de mevcut olanlar arasındaydım. On iki kişiydik ve ona bağlılık yemini ettim, bu savaş yapma görevini üstlenmesinden önceydi. Hiçbir şeyi Tanrı ile ilişkilendirmememiz, çalmamız, zina

yapmamamız, çocuklarımızı öldürmememiz, hiçbir yalanı üretmememiz ve doğru olana itaat etmememiz gerekliydi. Bunu başarırız, Cennet'e gidecek ve bu günahların herhangi birini işlersek, önce bu dünyadaki öngörülen cezalar ile karşılaşacaktık. Suçumuzu gizlersek Kıyamet Günü'nde Tanrı'nın karşısına çıkacaktık. O zaman karar Tanrı'nın elinde olacaktı. Dilerse, bizi cezalandırır veya affederdi.

Ibn Humayd ← Salamah ← Ibn Ishaq ← Ibn Shihab ← Aidh Allah ibn Abd Allah Abu Idris al-Khawlani
← Ubadah ibn al-Samit ← Muhammad ibn Abd Allah:

Aynı şeyleri aktarıyorlar

Sad ibn Maadh, Medine'de İslam'ı yayanların öncülerinden biri olan Musab ibn Umayr hakkındaki şikayetleri dinliyor. Siyar-i Nabi

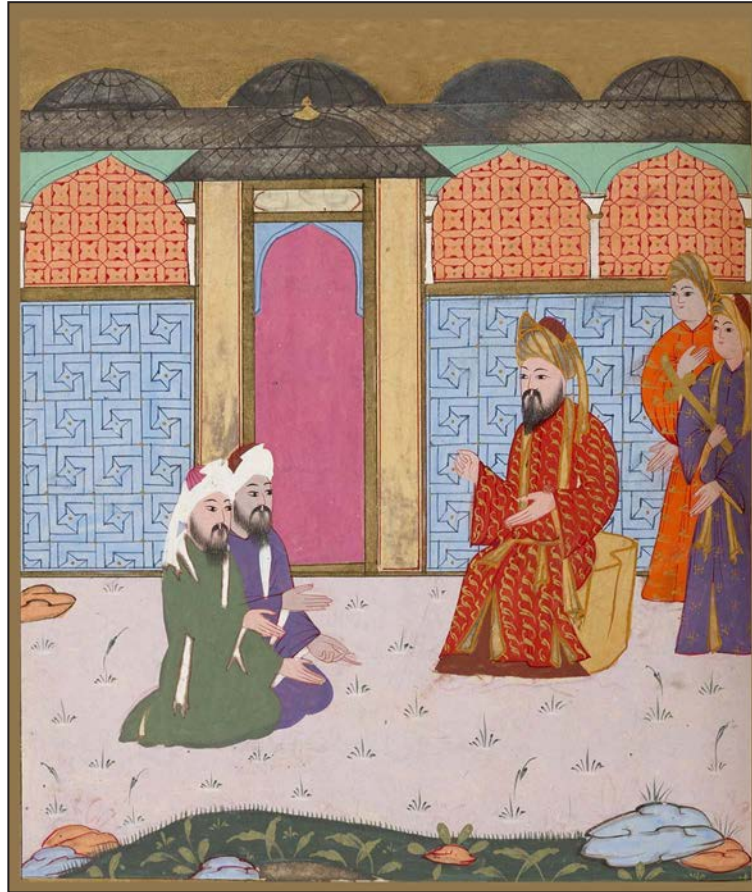
İslam Yathrib'de Yayılmaya Başlıyor, Tabari 6:127

Ibn Humayd ← Salamah ← Ibn Ishaq:

Tanrı'nın Habercisi, Ansar yanından ayrılırken Musab ibn Umayr ibn Hashim ibn Abd Manaf ibn Abd al-Dar ibn Qusayy'ı, onlar ile birlikte gönderdi. Onlara Kuran okumayı ve İslam'ı öğretmesini emretmişti. Yathrib'de, Asad ibn Zurarah ibn Was ibn Ubayd'ın evinde kalan Musab'a "Kuran okuyucusu anlamına "al-Mugri" adı verildi.

Ibn Humayd ← Salamah-Muhammad ibn Ishaq ← Ubayd Allah ibn al-Mughirah ibn Muayyib ve Abd Allah ibn Abi Bakr ibn Muhammad ibn Amr ibn Hazm:

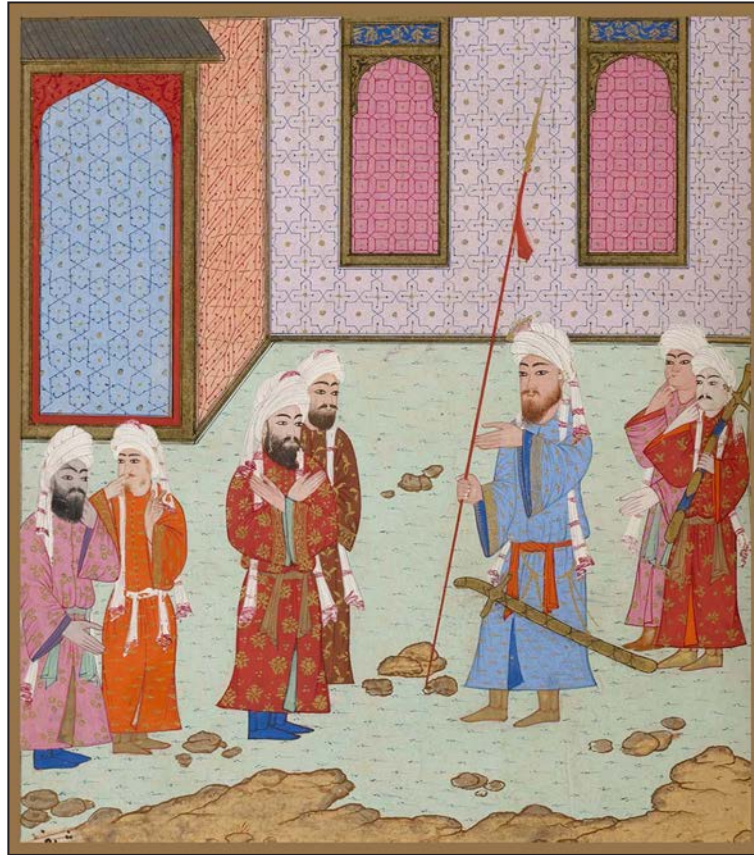
Asad ibn Zurarah, onu Banu Abd al-Ashhal ve Banu Zafar'ın meskenlerine götürmek için Musab ibn Umayr ile birlikte dışarı çıktı. Sad ibn Muadh ibn al-Numan ibn Imru al-Qays, Asad ibn Zurarah'ın teyzesinin oğluydu. Asad, Musab'ı Bir Marq diye adlandırılan Banu Zafar'ın bahçelerinden birine soktu ve ikisi orada otururken, yanlarına gelenler Müslümanlığı kabul ettiler. O sırada Sad ibn Muadh ve Usayd ibn Hudayr, Banu Abd al-Ashhal klanının iki şefiydiler ve her ikisi de çok tanrılıydı. Asad ve Musab'ın gelişini duyduklarında, Sad ibn Muadh, Usayd ibn Hudayr'a "İyi dostum, zayıf üyelerimizi aptal yerine koymak için gelen bu iki adama git ve bölgemize girmelerini yasakla. Bildiğin gibi, Asad ibn Zurarah benim akrabam, o benim teyzemin oğlu ve onunla hiçbir şekilde başa çıkamıyorum." dedi. Usayd ibn Hudayr da ciritini alıp onlara gitti. Asad ibn Zurarah onu görünce Musab'a "Bu gelen klanımızın şefi, bu yüzden onunla başa çıkmak için Tanrı'nın yolunda ilerleyin" dedi. Musab "Şayet yanımıza oturursa onunla konuşacağım." karşılığını verdi. Usayd ibn Hudayr yüzünde sert bir ifadeyle karşılarında durdu ve "Neden zayıf üyelerimizi aptallaştırmak için bize geldin? Yaşamına değer veriyorsan, buradan ayrıl." dedi. Musab "Niçin oturmuyorsun ve dinlemiyorsun? Söylediklerimizden hoşlanırsan, kabul edebilirsin ve istemezsen sevmediğin şey senden arınmış olacak" cevabını verdi. Usayd "Bu konuşma adil" diyerek ciritini yere dikti ve yanlarına oturdu.

Musab ve Asad, kendilerine kötü niyetlerle gelen Usayd ile konuşuyorlar. Siyar-i Nabi

Musab onunla İslam'ı konuştu ve Kuran okudu. Sonra Musab ve Asad ona "Tanrı adına, işte İslam'ın parlaklığını ve kolaylığını sana sunuyoruz." dediler. Usayd "Ne kadar adil ve güzel. Bu dine girmek için ne yapmalıyım?" dedi. Asad ve Musab "Yikan ve kendini temizle, Hakikat'in şehadetini telaffuz et ve dua et." dediler.

Usayd kendini temizledi, gerçeğe şahit olduğunu açıkladı ve dua etti. Sonra "Seni takip edecek bir adamın yanından geldim ve onu sana göndereceğim, adı Sad ibn Muadh." dedi ve ciritini alarak Sad'a ve yanında oturan halkına gitti. Sad ibn Muadh onun geldiğini görünce "Yemin ederim ki, Usayd ibn Hudayr bizi bıraktığından farklı bir çehre ile geri dönüyor." diye seslendi. Usayd meclise katılınca Sad "Ne yaptın?" diye sordu. Usayd da "İki kişiyle konuştum, onlara zarar vermedim, sadece buraya gelmelerini yasakladım. Onlar da bunu kabul ettiler. Ayrıca Banu Harithah, Asad ibn Zurarah'ın öldürülmesine karşı çıktı. Çünkü onun teyzenin oğlu olduğunu biliyorlar." cevabını verdi. Sad, Usayd'ın ona Banu Harithah hakkında söylediklerinden endişe duydu, öfkeleni ve üzüldü. Cirit'i Usayd'ın elinden alarak "Tanrı adına, işe yaramaz olduğunu düşünüyorum." diyerek Asad ve Musab'a gitti. Yanlarına yaklaşınca rahat olduklarını gördü ve Usayd'ın onları dinlemesini istediğini fark etti. Yüzünde sert bir ifadeyle karşılarında durduktan sonra Asad ibn Zurarah'a "Abu Umamah, akrabalığımız olmasaydı, bunu bana yapamazdın." dedi. Asad Musab'a döndü ve "Tanrı adına, şayet o sizi takip ederse kimse size karşı çıkmayacaktır. O kabilemizin şefi ve size geldi." diyerek onu bilgilendirdi. Sonra Sad'a "Oturl ve dinle, memnun kalırsan veya arzu edersen kabul edersin; aksi halde istediğini yaparsın." dedi. Sad, üzüntülü bir halde ciritini toprağa sapladı ve yanlarına oturdu. Musab onu aydınlatıp Kuran okudu ve temizlenip dua okuyan Sad, İslam'ı kabul etti.

Sad, Musab ve Asad'ı öldürmeyi planlıyor. Siyar-i Nabi

Sonra ciritini alıp Usayd ibn Hudayr eşliğinde halk meclisine yöneldi. Takipçileri onun geldiğini gördüklerinde “Tanrı adına Sad’ın farklı bir yüzle size geri döndüğüne yemin ederiz. dediler. Sad yanlarına gelince “Banu Abd al-Ashhal, benim lideriniz olduğumu kabul ediyor musunuz?” diye sordu. Onlar “Sen şefimiz, en iyimiz olarak kabul ettiğimiz, ruhumuzun kutsadığı kişisin.” cevabını verdiler. O da “Tanrı’ya ve Elçisi’ne inanana kadar içinizden herhangi bir erkek ya da kadınla konuşmam yasaktır.” diye devam etti. O akşama kadar, Banu Abd al-Ashhal’in evlerinde İslam’ı kabul etmeyen bir erkek ya da kadın kalmadı. Asad, Musab ile birlikte evine döndü. Musab, Ansar’ın konutlarını tek tek dolaşarak insanlara gerçeği anlatmaya ve onları İslam’a davet etmeye devam etti. Böylece Yathrib’de Al-Aws ibn Harithah kabilesinin Aws Allah grubundan olan Banu Umayyah ibn Zayd, Khatmah, Wail ve Wagif dışında İslam’ı kabul etmeyen kimse kalmadı. Onların lideri olan ve itaat ettikleri şair Abu Qays ibn al-Aslat (Sayfi) İslam’dan uzak durmalarına neden oldu. Tanrı’nın Habercisi’nin Yathrib’e göç etmesinden sonra bu durum devam etti; ta ki Badr, Uhud ve Hendek Savaşlarının bitimine kadar.

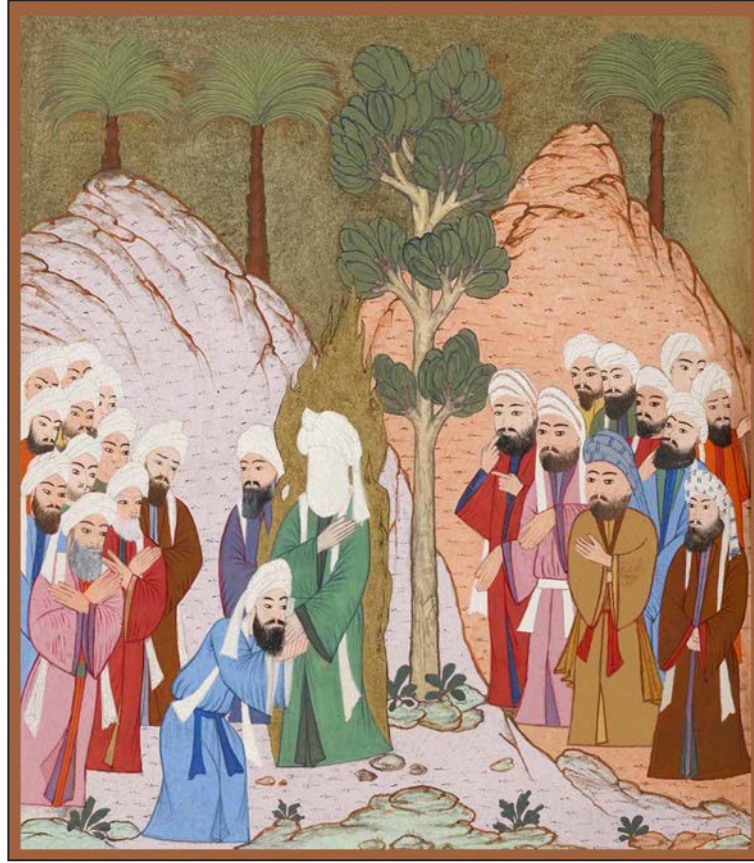
Yetmiş iki Medineli Müslüman, Quraysh halkına Muhammad’i Medine’ye götürmek istediklerini söylüyor. Siyar-i Nabi

İkinci Al-Aqabah Toplantısı, Tabari 6:130

Musab ibn Umayr’ın Mekke’ye geri dönüşünden sonra Müslüman Ansar’ın bir kısmı 622 yılında çok tanrılılar ile birlikte hacca gitti. Mekke’ye geldiklerinde, al-Aqabah’ta Tanrı’nın Habercisi ile görüşmeyi kabul ettiler. Tanrı, onları onurlandırmak, Elçisi’ne yardım etmek, İslam’ı ve takipçilerini güçlü kılmak istemişti.

Ibn Humayd ← Salamah-Muhammad ibn Ishaq ← Mabad ibn Kab ibn Malik ibn Abi Kab ibn al-Qayn (Banu Salamah'ın kardeşi) ← Abd Allah ibn Kab (Mabad'ın kardeşi) ← Kab ibn Malik (Mabad ve Abd Allah'ın babası):

Kabilemizin hacıları arasında dua ettik ve dinimizin talimatlarını yerine getirdik. Bizimle birlikte şefimiz ve en yaşlı üyemiz al-Bars ibn Marur da vardı. Yatbrib'den ayrılırken al-Bars bize "Tanrı adına, bir karar verdim ve bu konuda benimle aynı fikirde olup olmayacağınızı bilmiyorum" dedi. "Bu nedir?" diye sorduk. "Kaaba'ya sırtımı dönmeyeceğime karar verdim ve onun için dua edeceğim." karşılığını verdi. Biz "Tanrı adına, Peygamberimizin Suriye'den başka bir yönde dua ettiğini duymadık. ve ondan farklı olmak istemiyoruz." dedik. Al-Bars "Kaaba'ya doğru dua edeceğim" diye yineledi. Biz de bunu yapmayacağımızı söyledik. Dua zamanı geldiğinde biz Suriye'ye doğru ve al-Bars da Kaaba'ya doğru dönerek dua etti. Bu Mekke'ye gelene kadar devam etti. Yaptığı şey için onu yeniden sorguladık, ancak uygulamasına devam etti.

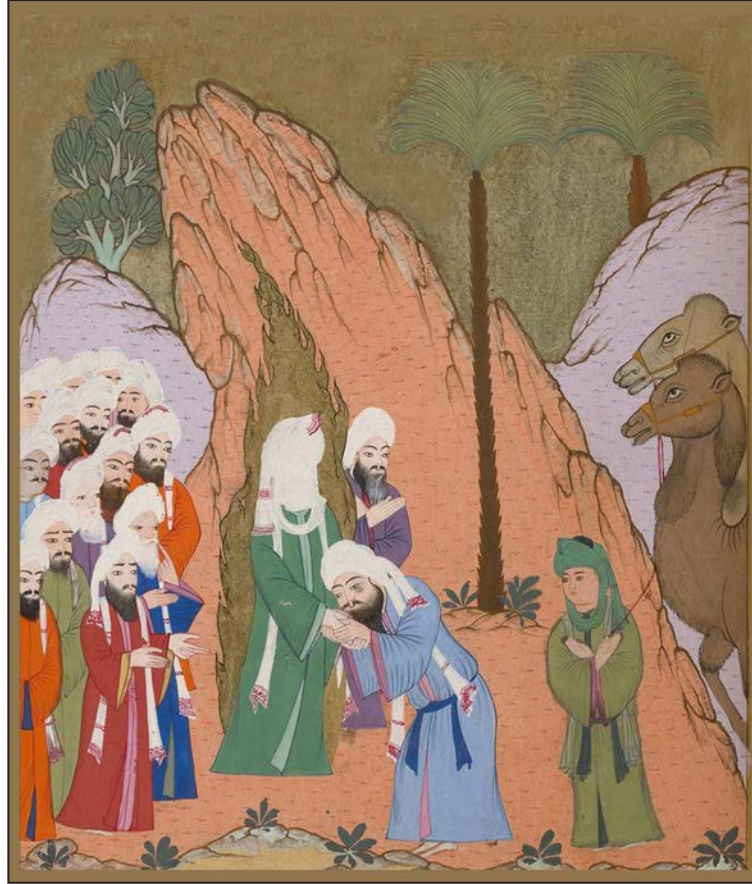

Abu Jahl ve yandaşları Medinelilere, Muhammad'e zarar vermemeleri gerektiğini söylüyorlar. Siyar-i Nabi

Mekke'ye geldiğimizde bana "Yeğen, birlikte Tanrı'nın Habercisi'ne gidelim. Böylece yolculuk boyunca yaptığım hakkında sorabilirim. Çünkü bana nasıl karşı çıktığını gördüğümde endişelendim." dedi. Tanrı'nın Habercisi'ni tanımadığımız ve daha önce görmediğimiz için, Mekke'de tanıştığımız birine onu sorduk. Onu tanımadığımızı öğrenince "Amcası al-Abbas ibn Abd al-Muttalib'i biliyor musunuz?" diye sordu. Al-Abbas'ı tanıdığımızı ve sık sık iş için bize geldiğini söyledik." Camiye girdiğinizde, al-Abbas ibn Abd al-Muttalib ile birlikte oturan adam Muhammad'dir." dedi. Camiye gittik, al-Abbas ile birlikte oturan Tanrı'nın Habercisi'ni selamladık ve yanına oturduk. Tanrı'nın Habercisi al-Abbas'a "Bu iki adamı tanıyor musunuz,

Abu al-Fadl?" dedi. Al-Abbas "Evet! Bu al-Bars ibn Marur, Salamah klanının şefi ve bu da Kab ibn Malik." diye bizi tanıştırdı. Tanrı adına, Peygamber'in "O şair mi?" diye sorduğunu ve al-Abbas'ın "Evet!" cevabı verdiğini hiç unutmayacağım.

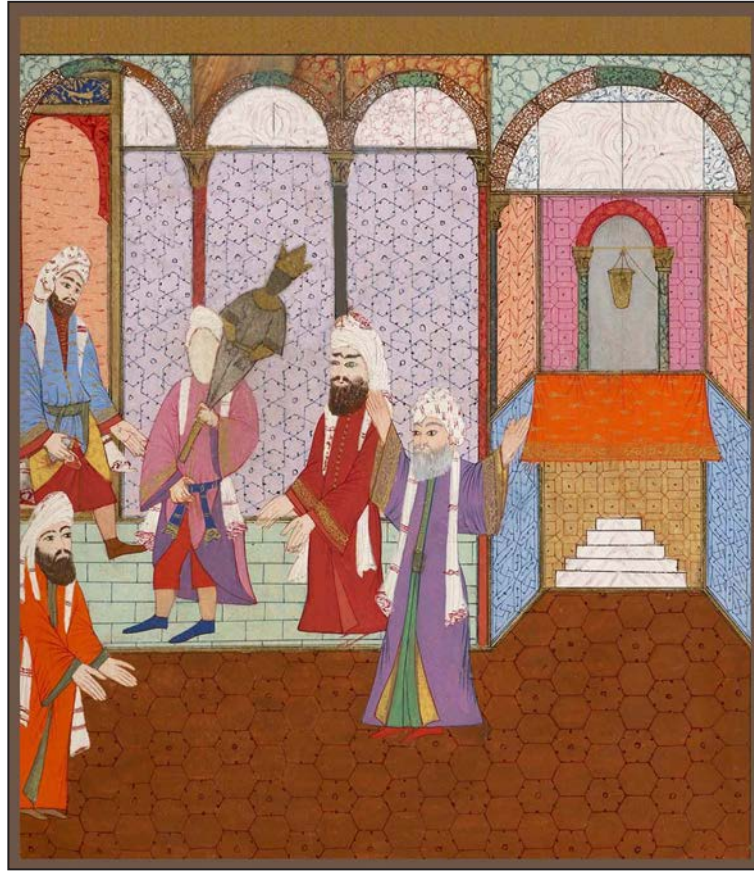
Al-Bars ibn Marur "Peygamber Efendimiz, Tanrı tarafından İslam'a yönlendirildim ve bu yolculuğa çıktığımda Kaaba'ya sırtımı dönmeyeceğime kara verdim ve ona doğru dua ettim. Arkadaşlarım bu konuda bana karşı çıktılar ve ben bundan endişe duydum. Sizin fikriniz nedir?" diye sordu. Tanrı'nın Elçisi "Gerçekten bir kible bulmuş olsaydın, onu sabırla saklardın." dedi. Böylece al-Bars bizimle birlikte Suriye'ye doğru dua etmeye başladı. Ailesi, ölene dek Kaaba'ya doğru dua ettiğini iddia etse de söyledikleri gibi olmadı. Bu hususta onlardan daha fazla şey biliyoruz. Sonra hacca gittik ve al-Aqabah'ta Tanrı'nın Habercisi ile görüşmeyi kabul ettik. Hac törenlerini bitirdiğimiz gece Tanrı'nın Habercisi söz verdiği gibi bizle buluşmaya geldi. Yanımızda Abd Allah ibn Amr ibn Haram Abu Jabir de vardı. Amacımızı, bizimle birlikte hacca gelen çok tanrılı halkımızdan gizlemiştik, ancak ona bu toplantıdan bahsedip "Abu Jabir, sen bizim şeflerimizden ve asillerimizden birisin. Şu anki durumunu muhafaza edersen Cehennem alevleri içinde yanacağını düşünüyoruz. Bizimle al-Aqabah'a gel, Tanrı'nın Habercisi ile tanış, onu dinle ve İslam'ı kabul et." sözleriyle ikna etmiştik. Böylece o da al-Aqabah'da bizimle birlikte oldu ve inananlardan biri oldu.

Medine halkı Peygamber'e veda ediyor. Siyar-i Nabi

O akşamı halkımızla birlikte geçirdik, ama gece yarısından önce Tanrı'nın Elçisi ile buluşmak için kamptan ayrıldık. Kum tavuğu kadar sessizce hareket ederek gizlice kaçtık ve bir dağ geçidinden geçerek al-Aqabah'a gittik. Grubumuz erkekler dışında Banu Mazin ibn al-Najjar'dan Nusaybah bint Kab Umm Umarah ve Banu

Salamah'tan Asma bint Amr ibn Adiy adındaki kadınlardan oluşuyordu. Dağda toplanmamızdan sonra Tanrı'nın Habercisi, al-Abbas ibn Abd al-Muttalib eşliğinde bize geldi. O sırada eski dinine bağlı olan al-Abbas yeğeninin müzakeresinde yer almak ve kesin bir anlaşma olduğunu görmek için gelmişti. Oturduklarında ilk konuşan al-Abbas ibn Abd al-Muttalib oldu ve "Khazraj halkı, Muhammad'in aramızdaki konumunun ne olduğunu biliyorsunuz. Onu kendimizle aynı dini görüşlere sahip olanlara karşı koruduk. Kendi insanları tarafından onurlandırılmış ve ülkesinde güvende. Ancak bizi bırakmaya ve size katılmaya kararlı. Size gelmesi için onu davet ederken verdiğiniz sözleri yerine getirmeli ve düşmanlarına karşı onu savunmalısınız. Bu sorumlulukları üstlenmeniz gerekiyor. Size geldikten sonra onu terk ederseniz, o zaman şimdi yanından ayrılın. Çünkü o halkı tarafından onurlandırılıyor ve ülkesinde güvende." dedi. Ona "Ne söylediğini duyduk. Tanrı'nın Habercisi, kendiniz ve Rab'iniz için ne istediğinizi seçin." dedik.

Medine'de yaşayan ve İslam'a geçmiş olan dört kardeş,
putperest babalarını İslam'a döndürmeye
çalışıyor. Siyar-i Nabi

Tanrı'nın Habercisi konuştu, Kuran okudu, bizi Tanrı'ya çağırıp İslam'ı övdü ve "Beni karılarınız ve çocuklarınız gibi koruyabilmeniz için sizinle bağlılık sözleşmesi yapacağım." diye devam etti. Bunun üzerine al-Bars ibn Marur onun elini tutarak "Gerçekleri görmemiz için seni bize gönderen adına söz veriyoruz. Seni kadınlarımız gibi savunacağız. Bu sana olan bağlılık yeminimizdir. Bizler zırh giyen savaşçılarız ve bu atalarımızın kuşaktan kuşağa geçen mirasıdır!" dedi. Sonra Banu Abd al-Ashhal'ın müttefiki olan Abu al-Haytham ibn al-Tayyihan konuştu ve "Ey Peygamber, onlar ile aramızda Yahudilere karşı anlaşma yaptık. Tanrı bize zafer verirse, kendi halkınıza geri dönüp bizi terk eder misiniz?" diye sordu. Tanrı'nın Habercisi gülümseyerek "Aksine, kan kandır ve misilleme için veya misilleme olmadan da kan dökülebilir. Ben sizin

savaştıklarınızla savaşıcak, sizinle barış içinde olanlarla barış yapacağım!” cevabını verdi. Sonra “İçinizden benim adıma halkınızın işlerini görececek on iki kişi atayın.” dedi. Biz de Khazraj’tan dokuz ve Aws’tan üç kişi seçtik.

Ibn Humayd ← Salamah ← Muhammad ibn Ishaq ← Abdallah ibn Abi Bakr ibn Muhammad ibn Amr ibn Hazm:

Tanrı’nın Habercisi seçilen on iki kişiye “Halkınızın işlerini göreceksiniz; Mary’nin oğlu Jesus için olduğu gibi onlar için de bir kefaretiniz var ve benim de halkım için.” dedi. Bunu kabul ettiler.

Musab ibn Umayr, Muhammad’e Medine hakkında bilgi veriyor. Siyar-i Nabi

Ibn Humayd ← Salamah ← Muhammad ibn Ishaq ← Asim ibn Umar ibn Qatadah:

Tanrı’nın Habercisi’ne bağlılık yemini etmek için toplandıklarında, Banu Salim ibn Awf’ın kardeşi al-Abbas ibn Ubadah ibn Nadlah al-Ansari “Khazraj halkı, ne için söz vereceğinizin bilincinde misiniz?” diye sordu. “Evet” dediler. Al-Abbas ibn Ubadah “Ona sadakat yemini ettiğinizde, tüm insanlığa karşı savaş açacağınıza söz veriyorsunuz. Zenginliklerinizin tükendiğine ve soylularınızın öldürüldüğüne şahit olduğunuzda pes ederseniz, şimdi vazgeçin. Çünkü Tanrı adına bu utanç vericidir ve daha sonra sözünüzden dönemezsiniz. Ancak, servetiniz tükenmiş ve soylularınız öldürülmüş olsa bile, onu davet ederken verdiğiniz sözlere sadık kalırsanız kabul edin. Tanrı adına, bu sizin için dünyadaki en iyi şeydir.” diye devam etti. “Zenginliklerimizin kaybına ve soylularımızın ölümüne neden olsa bile, onun yanında olacağız.” dediler. Ardından

“Tanrı’nın Habercisi bunun için ne kazanacağız?” diye sordular. O da “Cennet!” cevabını verdi. “O halde elini uzat “dediler ve sonra ona tamamen bağlı olacaklarına yemin ettiler.

Banu al-Najjar, Abu Umamah Asad ibn Zurarah’ın elini uzatan ilk kişi olduğunu söylüyor. Banu Abd al-Ashhal’a göre o kişi Abu al-Haytham ibn al-Tayyihan.

Ibn Humayd ← Salamah ← Muhammad ibn Ishaq ← Mabad ibn Kab ibn Malik ve Said ibn Yahya ibn Said ← Yahya ibn Said ← Muhammad ibn Ishaq ← Mabad ibn Kab ibn Malik ← Kab ibn Malik:

Tanrı’nın Habercisi’nin elini sıkan ilk kişi al-Barn ibn Marur’du ve sonra hepsi birbiri ardına el sıktılar. Hepimiz Tanrı’nın Elçisi’ne bağlılık yemini yemin ettiğimizde Şeytan, al-Aqabah’ın tepesinden şimdiki kadar duyduğum en delici sesle “Mina tepelerinin insanları, göz kamaştırıcı bir insan için dinini bırakmak mı istiyorsun? Seninle birlikte kim savaşa girecek?” diye bağıyordu. Tanrı’nın Elçisi de “Tanrı’nın Düşmanı ne diyor? Bu, Şeytan Azyab’ın al-Aqabah’daki oğlu Azabb’dır. Dinle Tanrı’nın düşmanı. Tanrı adına seninle ilgileneceğim!” diye seslendi.

Tanrı’nın Elçisi, kendi kamplarına dönmelerini isteyince al-Abbas ibn Ubadah ibn Nadlah “Sizi bize gerçeği öğretmeniz için yollayan adına, yarın kılıçlarımızla birlikte Mina halkının üzerine gidebiliriz.” dedi. Allah’ın Elçisi de “Bunu yapmamız emredilmedi; kamplarınıza geri dönün.” emrini verdi. Yataklarımıza geri döndük ve sabah olunca Quraysh’in şefleri kampımıza gelip bize “Khazraj halkı, Muhammad’i yanınıza almak ve bize karşı savaş açmak için ona bağlılık yemini ettiğinizi duyduk. Tanrı, Arap kabilelerinin birbiriyle savaşmasını yasaklıyor; biz de bu konuda isteksiz olmalıyız.” dediler. Kampta bulunan kabilemizin çok tanrılı üyeleri, bu hususta bir şey bilmediklerine yemin ettiler. Doğruyu söylüyorlardı...

Bu sırada, bir çift yeni sandalet giyen al-Harit ibn Hisham ibn al-Mughirah al-Makhzumi ile birlikte Quraysh erkekleri geldi. Hepimizin çok tanrılılar ile aynı görüşte olduğunu açıklamak gayesiyle, onların arasında olan arkadaşım Abu Jabir’e “Abu Jabir, bu genç Quraysh erkeği gibi sandalet giymiyorsunuz. O şeflerinizden biri mi?” diye sordum. Bu sözleri duyan al-Harith sandaletlerini çıkarıp bana uzattı ve “Tanrı adına, onları sana vereceğim.” dedi. Abu Jabir, nazikçe “Tanrım, bu genç adamı rahatsız ettin! Ona sandaletlerini geri ver.” diyerek beni uyardı. “Tanrı adına, yapmayacağım! Bu iyi bir alamet, bu yüzden onu kabul edeceğim.” karşılığını verdim.

Abu Jafar al-Tabari:

Ibn Ishaq dışındaki yetkililer, Ansar halkının Peygamber’e bağlılık yemini etmek için Dhu al-Hijjah ayında Mekke’ye geldiğini söylüyorlar.

Tanrı’nın Elçisi bu buluşmadan sonra Muharram ayını ve Safar ayının büyük bölümünü Mekke’de geçirdi ve 27 Safar 622 tarihinde (9 Eylül Perşembe) Mekke’den hareket etti. Rabi al-Awwal’ın dokuzuncu günü (20 Eylül Pazartesi) Yathrib’in merkezine 6 km mesafedeki Quba’ya vardı. Salı, Çarşamba ve Perşembe günlerini Quba’da geçirdikten sonra Cuma günü Yathrib’e gitti ve ilk Cuma namazını kıldırıp vaaz verdi.

Ali ibn Nasr ibn Ali and Abd al-Warith ibn Abd al-Samad ibn Abd al-Warith ← Abd al-Samad ibn Abd al-Warith ← Abd al-Warith ← Aban al-Attar ← Hisham ibn Urwah ← Urwah:

Tanrı’nın Elçisi’nin Yathrib’e göç etmesinden önce Abyssinia’ya göç edenlerin bir kısmı geri dönmüş ve Müslümanların sayısı çoğalmaya başlamıştı. Yathrib halkının çoğunun İslam’ı kabul ettiğini ve Tanrı’nın

Elçisi'ni ziyaret etmek için Mekke'ye geldiğini gören Quraysh, Müslümanlara eziyet etmeye ve onlara sert davranmaya başladı. Birbirlerini teşvik ediyorlardı ve onlara eziyet etmekte ısrarlıydılar.

Ibn Humayd ← Salamah ← Muhammad ibn Ishaq ← Abd Allah ibn Abi Bakr ibn Muhammad ibn Amr ibn Hazm:

İnsanlar Mina'dan dağıldıklarında Quraysh, iyice araştırdı ve gerçekten bir anlaşma olduğunu buldu. Yathriblilerin peşinden gittiler ve Banu Saidah ibn Kab ibn al-Khazraj'ın kardeşi al-Mundhir ibn Amr ile birlikte Sad ibn Ubadah at al-Hajir'i buldular. Her ikisi de Tanrı'nın Elçisi'ne biat etmişlerdi. Al-Mundhir kaçmayı başardı; yakalanan Sad'in elleri deve kordonu ile boynuna bağladı ve Mekke'ye götürüldü. Onu dövüp uzun saçlarından tutarak yerde sürüklediler.

Sad olanları şöyle anlattı:

Tanrım, bir grup Quraysh grubu bana geldiğinde aralarında beyaz, temiz, uzun boylu, hoş görünümlü bir adam vardı. İçlerinde iyi biri varsa bu olmalı diye düşündüm. Yanıma geldiğinde elini kaldırdı ve bana ciddi bir darbe vurdu. Bundan sonra benim için hiç bir iyilik olmadığını o zaman anladım. Onların elindeyim ve beni yanlarında sürüklüyorlardı. İçlerinden biri bana merhamet etmişti ve "Tanrı adına! İçinizden hiç birinde acıma duygusu yok mu?" diye seslendi. Ben de "Kesinlikle, ben Jubayr ibn Mutim ibn Adi ibn Nawfal ibn Abd Manaf'ın ticaret için ülkeme gelen adamlarını koruyup savundum ve a-Harith ibn Umayyah ibn Abd Shams ibn Abd Manaf için de aynısını yaptım." diye ilave ettim. "Öyleyse, bu iki erkeğin adını ve aramızda ne gibi bağlantılar olduğunu söyle." dediler. İstediklerini yaptım ve gidip onları Kaaba yakınlarında buldular; olanları anlattılar ve adımın Sad ibn Ubadah olduğunu söylediler. Onlar "Saticılarımızı korur ve ülkesindeki baskıya karşı savunurdu." dedikleri için gelip beni serbest bıraktılar. Beni yumruklayan temiz yüzlü kişi Banu Amir ibn Luayy'nin kardeşi Suhayl ibn Amr idi.

Abu Jafar al-Tabari:

Yathrib'e dönenler orada İslam'ı ilan ettiler. Halk arasında, çok tanrılı dinlerine bağlı kalan bazı şeyhler de vardı. Bunlardan biri de Amr ibn al-Jamuh ibn Zayd ibn Haram ibn Kab ibn Ghanm ibn Salamah'dı ve oğlu Muadh ibn Amr, al-Aqabah'da Tanrı'nın Elçisi'ne bağlılık yemini edenlerden biriydi.

Ibn Humayd ← Salamah ← Muhammad ibn Ishaq ← Ubadah ibn al-Walid ibn Ubadah ibn al-Samit ← al-Walid ibn Ubadah ibn al-Samit (ikinci al-Aqabah toplantısında yer alanlardan biri):

Savaşmak dahil Allah'ın Elçisi'ne bağlılık yemini ettik ve Tanrı'nın Elçisi, Müslümanlara Yathrib'e göç etmelerini emretti.

Abu Jafar al-Tabari:

Tanrı "Ve daha fazla zulme uğrasanda, Tanrı'nın dini için mücadele et" ayetini açığa vurup mücadele etmesine izin verdikten sonra Ansar, kendisinden istenenleri yerine getirmeyi taahhüt etti. Tanrı'nın Elçisi de Mekke'de olan yoldaşlarından Yathrib'e giderek Ansar'a katılmaları emrini verdi. Onlara "Tanrı sizin için kardeşler ve güvende olacağınız bir yer yarattı" dedi. Onlar gruplar halinde Yathrib'e giderken Tanrı'nın Elçisi Mekke'de kaldı ve Rab'inin Mekke'den ayrılması için izin vermesini bekledi. Yathrib'e göç eden ilk Müslüman, Quraysh'in Banu Makhzum kabilesindendi. Abu Salamah ibn Abd al-Asad, Tanrı'nın Elçisi'nin Yathrib halkı ile al-Aqabah'ta anlaşma yapmasından bir yıl önce Yathrib'e göç etmişti. Abyssinia'dan geri

döndükten sonra Quraysh ona zulmetti ve o da, Ansar'ın bir kısmının İslam'ı kabul ettiğini duyunca, Yathrib'e gitti. Abu Salamah'tan sonra, Banu Adi ibn Kab'ın müttefiki Amir ibn Rabiah, ona eşlik eden karısı Layla bint Abi Hathmah ibn Ghanim ibn Abdallah ibn Awf ibn Abid ibn Awf ibn Adi ibn Kab ve onların ardından Abd Allah ibn Jahsh ibn Riab ve Mekke'yi dolaşmaya alışkın bir kör olan Abu Ahmad ibn Jahsh Yathrib'e giden ilk Göçmenler oldular. Hepsi bir klavuzları olmadan yukardan ve aşağıdan hareketle Yathrib'e ulaştılar. Daha sonra Müslümanlar gruplar halinde Yathrib'e gitmeye devam ettiler, fakat Tanrı'nın Elçisi Mekke'de kalıp Tanrı'nın kendisine vereceği göç etme iznini bekledi. Bu sırada Mekke'de kalanların hemen hepsi, Ali ibn Abi Talib ve Abu Bakr ibn Abi Quhafah dışında, aileleri tarafından ihbar edilerek yakalandı ve hapsedildi. Abu Bakr sık sık göç etme izni almak için Tanrı'nın Elçisi'nden ricada bulundu. Ancak, Tanrı'nın Elçisi ona "Yapma! Belki Tanrı size bir eşlik edecektir." diyerek izin vermedi. Abu Bakr, Tanrı'nın Elçisi'nin ona eşlik edeceğini umuyordu.

İkinci Al-Aqabah Toplantısının Koşulları, Ibn Ishaq 208

Tanrı, Havari'ye savaşmasına izin verdiği için ikinci al-Aqabah toplantısı savaş ile ilgili koşulları da içeriyordu. Onlar Allah ve Havari ile muhtelif savaşlara katılmak üzere anlaşma yaptılar ve onlara sadık bir hizmete karşılık ödül olarak Cennet vadedildi.

Ubadah ibn al-Walid ibn Ubadah ibn al-Samit, al-Aqabah'a bir lider olarak katılan dedesi Ubadah ibn al-Samit'in babasına "İyilik sıkıntı ve kötülük koşullarında, bütün acılara rağmen Havari'ye itaat etmek ve savaşmak için söz verdik. Tanrı'nın hizmetinde hiç kimsenin kınanmasından korkmayacaktık." dediğini nakleder. Ubadah ibn al-Samit, ilk al-Aqabah'da bulunan ve söz veren on iki kişiden biriydi.

İkinci Al-Aqabah Toplantısına Katılanlar, Ibn Ishaq 209

Banu Aus Klanından on bir erkek ve Khazraj'dan altmış iki erkek ile iki kadın vardı.

Banu Aus'dan olanlar:

Usayd ibn Hudayr, Badr'a bir lider olarak katıldı. Abu al-Haytham ibn Tayyihan, Badr'da yer aldı. Salma ibn Salama ibn Waqsh ibn Zughba ibn Zuura ibn Abd al-Ashhal, Badr'da yer aldı. (Üç kişi)

Banu Amr ibn Auf ibn Malik: Sad ibn Khaythama, Badr'da bir lider olarak katıldı ve orada Havari'nin yanında şehit oldu. Rifa ibn Abd al-Mundhir, Badr'a bir lider olarak katıldı. Imru al-Qays ibn Thalaba ibn Amr'dan Abd Allah ibn Jubayr ibn al-Numan ibn Umayya ibn al-Burak, Badr'da bulundu ve Uhud'da okçulara komuta ederken şehit oldu. Maan ibn Adiy ibn al-Jad ibn al-Ajlan ibn Haritha ibn Dubaya, diğerlerinin Bally'den müşterisi; Badr, Uhud, al-Khandaq (Hendek) dahil Havari'nin bütün savaşlarında bulundu ve Halife Abu Bakr zamanında al-Yamama'da şehit oldu. Uwaym ibn Saida, Badr, Uhud ve al-Khandaq'da bulundu. (Beş kişi)

Banu Haritha ibn al-Harith: Zuhayr ibn Rafi ibn Adiy ibn Zayd ibn Jusham ibn Haritha ve mütteliklerinden Abu Burda ibn Niyar (Hani ibn Niyar ibn Amr ibn Ubayd ibn Kilab ibn Duhman ibn Ghanm ibn Dhubyen ibn Humaym ibn Kamil ibn Dhuhl ibn Haniy ibn Baliy ibn Amr ibn al-Haf ibn Qudaa), Badr'da yer aldı. Banu Nabi ibn Majdaa ibn Haritha'dan Nuhayr ibn al-Haytham. (Üç kişi)

Al-Khazraj'dan olanlar:

Banu al-Najjar: Taymullah ibn Thalaba ibn Amr. Abu Ayyub Khalid ibn Zayd ibn Kulayb ibn Thalaba ibn Abd ibn Auf ibn Ghanm ibn Malik ibn al-Najjar, Havari'nin bütün savaşlarına katıldı ve Muawiya zamanında Bizans topraklarında şehit oldu. Muadh ibn al-Harith ibn Rifaa ibn Sawad ibn Malik ibn Ghanm, Afra'nın oğlu ve Badr'da şehit olan Auf ibn al-Harith kardeşiydi ve bütün savaşlara katıldı. Muawwidh, Afra'nın oğlu ve Muadh'ın kardeşi; Abu Jahl ibn Hisham ibn al-Mughira tarafından öldürüldü. Umara ibn Hazm ibn Zayd ibn Laudhan ibn Amr ibn Abd al-Auf ibn Ghanm, bütün savaşlara katıldı ve Halife Abu Bakr zamanında al-Yamama'da şehit oldu. Asad ibn Zurara, o bir ledirdi ve Badr öncesi Medine Camisi yapılırken öldü. (Altı kişi)

Banu Amr ibn Mabdhul (Amir ibn Malik): Sahl ibn Atik ibn Numan ibn Amr ibn Atik ibn Amr, Badr'a katıldı. (Bir kişi)

Banu Amr ibn Malik ibn al-Najjar (Banu Hudayla): Aus ibn Thabit ibn al-Mundhir ibn Haram ibn Amr ibn Zayd Manat ibn Adiy ibn Amr ibn Malik, Badr'a katıldı. Abu Talha Zayd ibn Sahl ibn al-Aswad ibn Haram ibn Amr ibn Zayd Manat, Badr'a katıldı. (İki kişi)

Banu Mazin ibn al-Najjar: Qays ibn Abu Sasaa (Amr ibn Zayd ibn Auf ibn Mabdhul ibn Amr ibn Ghanm ibn Mazin), Badr'da artçı birliklerin komutanıydı. Amr ibn Ghaziya ibn Amr ibn Thalaba ibn Khansa ibn Mabdhul (İki kişi)

Banu al-Najjar'dan olanların toplamı on bir kişiydi.

Banu al-Harith ibn Khazraj: Sad ibn al-Rabi, o bir liderdi Badr'a katıldı ve Uhud'da şehit oldu. Kharija ibn Zayd ibn Abu Zuhayr ibn Malik ibn Imru al-Qays ibn Malik al-Agharr ibn Thalaba ibn Kab, Badr'a katıldı ve Uhud'da şehit oldu. Abd Allah ibn Rawaha, Havari'nin komutanlarından biriydi ve Mekke'nin fethi dışında bütün savaşlara katılıp Muta'da şehit oldu. Bashir ibn Sad ibn Thalaba ibn Khalas ibn Zayd ibn Malik, al-Numan'ın babasıydı ve Badr'a katıldı. Abd Allah ibn Zayd ibn Thalaba ibn Abd Allah ibn Zayd Manat ibn al-Harith, Havari tarafından insanları namaza çağırmak ile görevlendirilmişti ve Badr'a katıldı. Khallad ibn Suwayd ibn Thalaba ibn Amr ibn Haritha ibn Imru al-Qays ibn Malik; Badr, Uhud, al-Khandaq'da bulundu ve Banu Qurayza Savaşı'nda kaleden fırlatılan bir değirmen taşının kafasına isabet etmesi sonucu şehit olunca, Peygamber onun iki şehidin ödülüne sahip olacağını söyledi. Uqba ibn Amr ibn Thalaba ibn Usayra ibn Usayra ibn Jadara ibn Auf (Abu Masud), al-Aqabah'a gelenlerin en genciydi, Badr'a katılmadı ve Muawiya zamanında öldü. (Yedi kişi)

Banu Bayada ibn Amir ibn Zurayq ibn Abd al-Haritha: Ziyad ibn Labid ibn Thalaba ibn Sinan ibn Amir ibn Adiy ibn Umayya ibn Bayada. Farwa ibn Amr ibn Wadhafa ibn Ubayd ibn Amir ibn Bayada. Khalid ibn Qays ibn Malik ibn al-Ajlan ibn Amir. Hepsi Badr'a katıldılar. (Üç kişi)

Banu Zurayq ibn Amir ibn Zurayq ibn Abd al-Haritha ibn Malik ibn Ghadb ibn Jusham ibn al-Khazraj:

Rafi ibn al-Ajlan, o bir liderdi. Dhakwan ibn Abd al-Qays ibn Khalda ibn Mukhallad ibn Amir, Havari'ye katılıp onunla birlikte Mekke'de kaldığı için ona Ansari Muhaciri dediler; Badr'a katıldı ve Uhud'da şehit oldu. Abbad ibn Qays ibn Amir ibn Khalda, Badr'a katıldı. Al-Harith ibn Qays ibn Khalid ibn Mukhallad ibn Amir (Abu Khalid), Badr'a katıldı. (Dört kişi)

Banu Salamah ibn Sad ibn Ali ibn Asad ibn Sarida ibn Tazid:

Al-Bara ibn Marur ibn Sakhr, o bir liderdi ve Hicret'ten önce öldü; ikinci al-Aqabah toplantısında Tanrı'nın Habercisi'nin elini ilk sıkan kişi olduğu iddia edilir. Bishr (Al-Bara'nın oğlu), Badr, Uhud, al-Khandaq'da bulunduktan sonra Khaybar'da Havari ile birlikte zehirlenmiş koyun eti yediği için öldü (Havari, Yathrib'e gelince Banu Salama'nın yeni şefinin kim olduğunu sordu ve "Siz kimi tayin ediyorsunuz?" cevabını alınca "Al-Judd ibn Qays'ın önemine rağmen beyaz kıvrıkcık saçlı Bishr ibn el-Bara ibn Marur'u seçiyorum." dedi!). Sinan ibn Sayi ibn Sakhr ibn Khansa ibn Sinan ibn Ubayd ve Al-Tufayl ibn Numan ibn Khansa ibn Sinan ibn Ubayd, ikisi de Badr'a katıldılar ve al-Khandaq'da şehit oldular. Maqil ibn al-Mundhir ibn Sarh ibn Khunas ibn Sinan ibn Ubayd, Badr'a katıldı. Yazid ibn al-Mundhir ibn Sarh ibn Khunas ibn Sinan ibn Ubayd. Masud ibn Yazid ibn Subay ibn Khansa ibn Sinan ibn Ubayd. Al-Dahhak ibn Haritha ibn Zayd ibn Thalaba ibn Ubayd, Badr'a katıldı. Yazid ibn Haram ibn Subay ibn Khansa ibn Sinan ibn Ubayd. Jubbar ibn Sakhr ibn Umayya ibn Khansa ibn Sinan ibn Ubayd, Badr'a katıldı. Al-Tufayl ibn Malik ibn Khansa ibn Sinan ibn Ubayd, Badr'a katıldı. (On bir kişi)

Banu Kab ibn Sawad'ın klanı Banu Sawad ibn Ghanm ibn Kab ibn Salamah: Kab ibn Malik ibn Abu Kab ibn al-Qayn ibn Kab. (Bir kişi)

Banu Ghanm ibn Sawad ibn Ghanm ibn Kab ibn Salama: Salim ibn Amr ibn Hadida ibn Amr ibn Ghanm, Badr'a katıldı. Qutba ibn Amir ibn Hadida ibn Amr ibn Ghanm, Badr'a katıldı. Yazid (Abi al-Mundhir'in kardeşi), Badr'a katıldı. Kab ibn Amr ibn Abbad ibn Amr ibn Ghanm (Abu al-Yasar), Badr'a katıldı. Sayfi ibn Sawad ibn Abbad ibn Amr ibn Ghanm. (Beş kişi)

Banu Nabi ibn Amr ibn Sawad ibn Ghanm ibn Kab ibn Salama: Thalaba ibn Ghanama ibn Adiy ibn Nabi, Badr'a katıldı ve al-Khandaq'da şehit oldu. Amr ibn Ghanama ibn Adiy ibn Nabi. Abs ibn Amir ibn Adiy, Badr'a katıldı. Abd Allah ibn Unays (Qudaa'nın müttefiki). Khalid ibn Amr ibn Adiy. (Beş kişi)

Banu Haram ibn Kab ibn Ghanm ibn Kab ibn Salamah: Abd Allah ibn Amr, o bir liderdi, Badr'a katıldı ve Uhud'da şehit oldu. Jabir (Abd Allah ibn Amr'ın oğlu). Muadh ibn Amr ibn al-Jamuh, Badr'a katıldı. Thabit ibn al-Jidh, Badr'a katıldı ve Taif'de şehit oldu. Umayr ibn al-Harith ibn Thalaba ibn al-Harith ibn Haram, Badr'a katıldı. Khadij ibn Salama ibn Aus ibn Amr ibn al-Furafir, Baliy'in müttefiki. Muadh ibn Jabal ibn Amr ibn Aus ibn Aidh ibn Kab ibn Amr ibn Adi ibn Sad ibn Ali ibn Asad, tüm savaşlarda hazır bulundu ve Halife Umar zamanında Suriye'de ortaya çıkan veba nerdeniyle Amwas'ta öldü. (Yedi kişi)

Banu Auf ibn al-Khazraj (Banu Salim ibn Auf ibn Amr ibn Auf): Ubadah ibn al-Samit, bütün savaşlarda bulunan bir liderdi. Al-Abbas ibn Ubadah ibn Nadla, al-Aqabah'tan sonra Mekke'de kaldığı için Ansari Muhacir olarak çağrıldı ve daha sonra Uhud'da şehit oldu. Abu Abd al-Rahman Yazid ibn Thalaba ibn Khazama ibn Asram ibn Amr ibn Ammara, Baliy'in Banu Ghusayna klanından bir müttefik. Amr ibn al-Harith ibn Labda ibn Amr ibn Thalaba. (Dört kişi)

Banu Salim ibn Ghanm ibn Auf (Banu al-Hubla): Rifaa ibn Amr ibn Zayd ibn Amr ibn Thalaba ibn Malik ibn Salim ibn Ghanm (Abu al-Walid), Badr'a katıldı. Uqba ibn Wahb ibn Kalda ibn al-Jad ibn Hilal ibn al-Harith ibn Amr ibn Adiy ibn Jusham ibn Auf ibn Buhtha ibn Abd Allah ibn Ghatafan ibn Sad ibn Qays ibn Aylan, bir müttefikti ve Badr'a katıldı; al-Aqabah'tan sonra Mekke'de Havari'nin yanında kaldığı için ona Ansari Muhaciri denir. (İki kişi)

Banu Saida ibn Kab: Sad ibn Ubadah, bir liderdi. Al-Mundhir ibn Amr, bir liderdi, Badr ve Uhud'a katıldı, Bir Mauna'da Havari'nin komutanı olarak şehit oldu ve bu ölümü istediği söylendi. (İki kişi)

İkinci Aqabah'ta Tanrı'nın Habercisi'ne itaat etmeyi kabul ettikleri iddia edilen iki kadın vardı. Tanrı'nın Habercisi, kadınlara şartları bildirdi ve şayet kabul ederse aralarında bir anlaşma yapılmış olduğunu söyledi.

Banu Mazin ibn al-Najjar'dan olan Nusaybah adındaki kadın Umarah'ın annesiydi. Nusaybah ve kız kardeşi Havari ile birlikte savaştılar. Zayd ibn Asim ibn Kab ile evli olan Nusaybah'ın Habib ve Abd Allah adında iki oğlu vardı. Yamama'nın şefi olan yalancı peygamber Musaylima, Habib'i ele geçirdi ve ona "Muhammad'ın Tanrı'nın Elçisi olduğuna tanıklık ediyor musun?" diye sordu. O bunu onaylayınca "O halde benim Tanrı'nın Elçisi olduğumu kabul ediyor musun?" dedi. O "Bunu duymadım." diye cevap verdi ve parçalanarak öldürüldü. Halife Abu Bakr zamanında Müslümanlar ile birlikte al-Yamama'ya gidip Musaylima'yı mağlup etmelerine kadar savaşan Nusaybah, mızrak veya kılıç darbesi sonucu aldığı on iki yara ile geri döndü. Muhammad ibn Yahya ibn Habban, Abd Allah ibn Abd al-Rahman ibn Abu Sasaa tarafından anlatılan bu öyküyü diğerlerine aktardı.

Banu Salamah'dan olan diğer kadın Asma bint Amr ibn Adiy ibn Nabi ibn Amr ibn Sawad ibn Ghanm ibn Kab ibn Salamah'dı.

Umar, Yathrib'e Göç Ediyor, Ibn Ishaq 216

Daha sonra Umar ibn al-Khattab ve Ayyash ibn Abu Rabla al-Makhzumi Yathrib'e gittiler. Abd Allah ibn Umar tarafından özgür bırakılan Nafi'nin naklettiğine göre babası Umar ona şöyle anlatmış:

Yathrib'e göç etmek için karar verdiğimizde, Ayyash, Hisham ibn a-As ibn Wail al-Sahmi ve ben, Sarif'in üstündeki Banu Ghifar Adat'ın dikenli ağaçlarında buluşmak üzere anlaştık. Sabah içimizden birisi oraya gelmezse veya gelmesi engellenirse diğer ikisi devam etmeliydi. Ayyash ve ben orada buluştuk, fakat Hisham gelmedi; belki zorla alakonuldu, belki de gelmekten vaz geçti. Yathrib'e ulaştığımızda Quba'da Banu Amr ibn Auf'ın evinde kaldık; Hisham'ın oğulları olan Abu Jahl ve al-Harith, Havari hala Mekke'deyken, amcalarının oğlu ve annelerinin erkek kardeşi olan Ayyash'a geldiler. Annesinin, onu görene kadar başını taratmayacağına veya güneşten korunmayacağına dair yemin ettiğini söylediler. Annesi için üzülüyordu ve ben de ona "Bu, insanların seni dininden uzaklaştırma girişiminden başka bir şey değildir. Tanrı aşkına, bitler ona sorun çıkarırsa veya Mekke'nin ıstısından bunalırsa onu koruyacak bir sığınak bulabilir." dedim. O da "Annemi yemininden kurtaracağım; ayrıca orada alabileceğim bir miktar param var." karşılığını verdi. Ona, Quraysh'in en zenginlerinden biri olduğumu ve bu ikisiyle gitmeyi reddetmesi halinde paramın yarısını alabileceğini söyledim. Ama gitmek için kararlı olduğumu görünce "Gitmen gerekiyorsa, o zaman bu dişi deveyi al. Çok iyi yetiştirilmiş ve sürüşü kolaydır. Bir ihanetten şüphelenirsen, onunla kaçabilirsin." diyerek devemi önerdim. Böylece üçü birlikte hareket ettiler ve yolda Abu Jahl ona "Yeğenim, benim canavarı sürmekte zorlanıyorum. Beni arkana yerleştirir misin?" diye sormuş. O da kabul etmiş ve devesini diz çöktürmüş. O sırada üzerine üşüşmüşler, onu bağlayıp Mekke'ye götürmüşler ve toplanan halka "Mekkeliler siz de bizim gibi aptal yakınlarınız ile ilgilenin" diye seslenmişler.

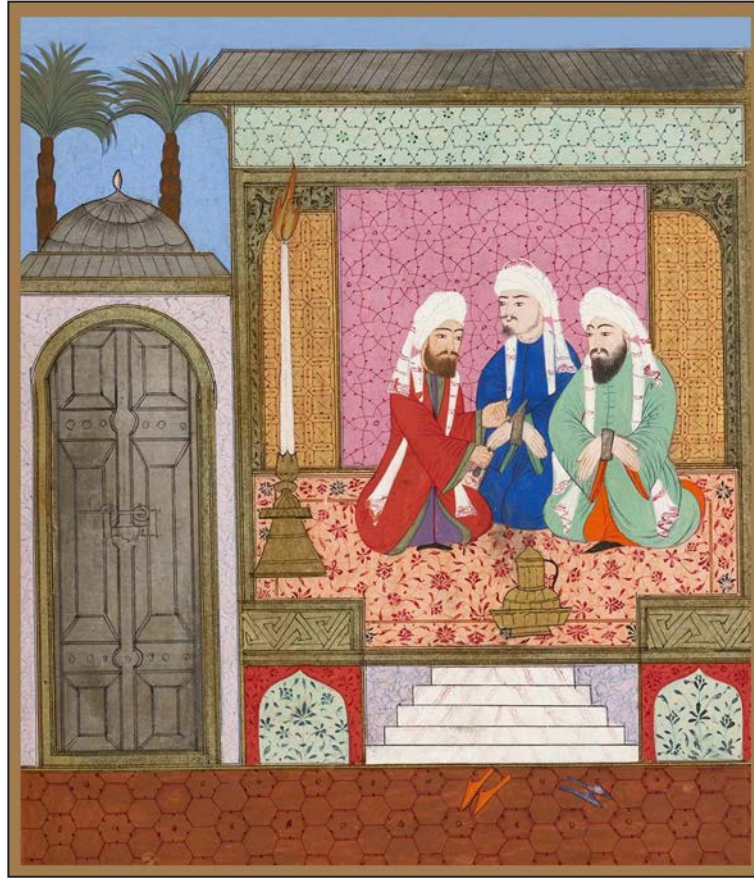
Tanrı'nın, kendilerini tanıtılardan tazminat veya fidye almayacağını; Tanrı'yı tanıyanların da yargılama nedeniyle inançsızlığa geri dönmeyeceğini söylüyorduk! Havari Medine'ye geldiğinde, Tanrı hususta ne düşündüğünü aşağıdaki ayeti göndererek bize anlattı:

Zumer Suresi, 53-56 Ayetler - De ki "Kendilerine karşı aptalca davranan hizmetkarlarım. Tanrı'nın merhameti hususunda umutsuzluğa düşmeyin; çünkü Tanrı bütün günahları affeder. O, çok bağışlayandır. Azap size gelmeden önce Rab'inize dönün ve O'na teslim olun. Sonra size yardım edilmez. Rab'iniz tarafından size indirilmiş olan en güzel kitaba uyun.

Bu sözleri kendi elimle bir kağıda yazıp Hisham'a gönderdim. Bir süre sonra Yathrib'e gelen Hisham "Bana gönderdiğin yazıyı Dhu Tuwa'da okudum ve ey Tanrım, anlamamı sağla dedim. Sonra Tanrı ne düşünmemiz ve ne söylememiz gerektiğini yüreğimize yerleştirdi. Bu yüzden deveme bindim ve o sırada Yathrib'e gitmiş olan Havari'ye katıldım." sözleriyle olanları bize anlattı.

Quraysh, Tanrı'nın Habercisi'ni Öldürme Kararı Alıyor, Ibn Ishaq 222

Quraysh, Tanrı'nın Elçisi'nin başka bir kabileden taraftar edindiğini ve içlerinden bazılarının oraya göç ettiğini görünce, Müslümanların orada yurt edindiklerini ve güvende olduklarını fark etti. Quraysh, Yathrib halkının ve onlara katılanların kendilerine savaş açacaklarını düşündü ve endişeye kapıldı. Böylece, eskiden Qusayy ibn Kilab'ın evi olan ve Quraysh'ın bütün kararlarını aldığı Meclis binasında bir toplantı yaparak Tanrı'nın Elçisi hakkında ne yapacaklarını görüştüler.

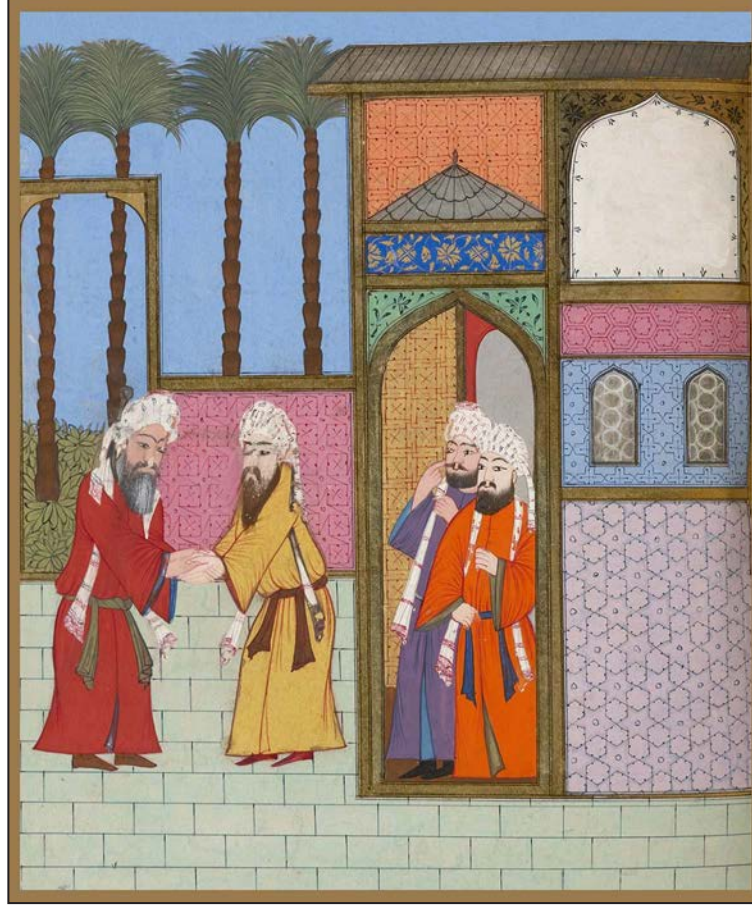

Al-Walid ibn al-Mughayrah tarafından serbest bırakılan Ayyash ve Hisham, büyük bir mumun aydınlattığı odada kelepçeli elleriyle oturuyorlar. Siyar-i Nabi

Ibn Humayd ← Salamah ← Muhammad ibn Ishaq ← Abd Allah ibn Abi Najih ← Mujahid ibn Jabr Abu al-Hajjaj ← Ibn Abbas ve al-Kalbi ← Abu Salih ← Ibn Abbas ve al-Hasan ibn Umarah ← al-Hakam ibn Utaybah ← Miqsam-Ibn Abbas:

Al-Zahmah diye anılan günün sabahı Muhammad hakkında görüşmek üzere mecliste toplandılar. Çirkin bir

elbise giyen yaşlı bir adam görünümündeki Şeytan kapının önünde duruyordu. Onu kapının önünde dururken gördüklerinde “Bu yaşlı adam kim?” diye birbirlerine sordular. Belki de onlara bir tavsiyede bulunacağını düşündüler ve onu içeri davet ettiler.

Ak sakallı bir kabile üyesi kılığında giren İblis, kafir Qurays halkının bir toplantısına davet ediliyor. Siyar-i Nabi

Her klandan tüm Quraysh soyluları orada toplanmıştı. Banu Abd Shams'tan Rabiah'in oğulları Shaybah ile Utbah ve Abu Sufyan ibn Harb. Banu Nawfal ibn Abd Manaf'tan Tuaymah ibn Adi, Jubayr ibn Mutim ve al-Harith ibn Amir ibn Nawfal. Banu Abd al-Dar ibn Qusayy'dan al-Nadr ibn al-Harith ibn Kaladah. Banu Asad ibn Abd al-Uzza'dan Abu al-Bakhtari ibn Hisham, Zamah ibn al-Aswad ibn al-Muttalib ve Hakim ibn Hizam. Banu Makhzum'dan Abu Jahl ibn Hisham. Banu Sahm'dan al-Hajjaj'in oğulları Nubayh ve Munabbih. Banu Jumah'tan Umayyah ibn Khalaf. Ayrıca Quraysh'tan ve başka kabilelerden bazı kişiler de toplantıya katıldılar. Birbirlerine “Bu adamın ne yaptığını hepimiz gördük. Bizden olmayanları da yanına alıp üzerimize saldırmayacağından emin olmalıyız. Bu yüzden onun için karar alalım.” dediler. İçlerinden biri “Onu prangaya vurup kilit altında tutalım ve daha önce onun türünden olan şairler Zuhayr, al-Nabighah ve diğerlerine yaptığımız gibi ölünceye kadar orada bekletelim.” dedi. Najd kabilesinden yaşlı bir adam “Hayır; Tanrı adına, bu mantıklı değil; söylediğiniz gibi onu hapsederseniz, bu yoldaşları tarafından öğrenilir ve onu kurtarmaya çalışırlar. Ayrıca sayıları artar ve güçlenirler. Başka bir çare bulmalıyız.” diye itiraz etti. Tekrar istişare ettiler ve içlerinden biri “Onu aramızdan ve ülkemizden kovalım; Bizi terk ettiğinde, nereye gittiğine ya da nereye oturduğuna aldırmayacağız. Yaptığı zarar ortadan kalkacak, ondan

kurtulacağız, ilişkilerimizi düzelterek ve sosyal bağlarımızı eskisi gibi düzenleyeceğiz.” dedi. Yaşlı adam “Bu da mantıklı değil. Sözlerinin güzelliğini, konuşmasının tatlılığını ve getirdiği mesajla halkın kalbine nasıl hükmettiğini görmüyor musunuz? Tanrı adına, onu kovarsanız, başka Arap kabilelerine gider, onları etkiler, size karşı yönlendirir ve ne isterse onu yapar. Başka bir karar almalıyız.” diye tekrar itiraz etti. Abu Jahl ibn Hisham “Tanrı adına, onun hakkında başka bir fikrim var” dedi. Onlar da ne düşündüğünü sordular. Abu Jahl da “Her klandan güçlü, doğuştan soylu bir genç çağıralım. Her birine keskin bir kılıç vermeliyiz; hepsi birden saldırıp onu öldürürler. Böylece ondan kurtulacağız; kanı ile ilgili sorumluluk tüm klanlar arasında bölünecek ve Banu Abd Manaf bu kabilelerinin tümüne karşı savaş açamayacaktır. Biz de aramızda kan parası toplar ve onlara öderiz.” diye devam etti. Najdli yaşlı adam “ Bu doğru bir karar!” dedi ve hepsi buna rıza gösterip dağıldılar.

İblis, Quraysh toplantısında Muhammad'e suikast planını açıklıyor. Siyar-i Nabi

Tanrı'nın Habercisi Onu Öldürmek İsteyenlerden Kaçıyor, Ibn Ishaq 224

Gabriel, Tanrı'nın Elçisi'ne geldi ve “Bu geceyi evinizde geçirmeyin” dedi. Gecenin üçte biri geçtikten sonra gençler kapısına gelip beklediler. Tanrı'nın Elçisi onları orada görünce Ali ibn Abi Talib'e “Yatağında uyu ve kendini yeşil Hadrami pelerinine sar.” dedi. “Tanrı'nın Elçisi giderken o da pelerinele yatağa uzandı.

Abu Jafar al-Tabari:

Olaylara şahit olan biri Muhammad'in, Ali'ye “İbn Abi Quhafah (Abu Bakr) sana gelirse, ona Thawr

Dağı'ndaki mağaraya gittiğimi ve bana katılmasını istediğimi söyle. Bana bir deve satın al, yiyecek gönder ve Yathrib'e giden yolu gösterebilecek bir rehber tut." dediğini bildiriyor. Ona Yathrib'e gitmesi için izin veren Tanrı, onu bekleyenlerin gözüne bir perde çekmiş ve Elçisi kimseye görünmeden oradan ayrılmış.

Ibn Humayd ← Salamah ← Muhammad ibn Ishaq ← Yazid ibn Ziyad ← Muhammad ibn Kab al-Qurazi:

Ona karşı toplandılar, aralarında olan Abu Jahl ibn Hisham kapıda beklerken yanındakilere "Muhammad onun dinini kabul edenlerin Arapların ve Arap olmayanların hükümdarı olacağını söylüyor. Öldükten sonra yeniden hayata döneceğini ve Ürdün bahçelerine benzer bir yerde yaşayacağını veya onun dinini kabul etmezsen ateşte yanacağını iddia ediyor." dedi. Bu sırada Tanrı'nın Elçisi dışarı çıkıp bir avuç toz aldı, Ya-Sin okuyarak onların üzerine serpti ve kendisini görmelerini engelledi.

Abu Jahl, mecliste Muhammad'i öldürme planını tartışıyor. Siyar-i Nabi

Ya-Sin Suresi, 1-10 Ayetler - Ey Muhammad! Hikmet dolu Kuran'a andolsun ki, sen elbette dosdoğru bir yol üzere gönderilenlerdensin. Kuran, gaflet içinde olan bir kavmi uyarman için mutlak güç sahibi, çok merhametli Allah tarafından indirilmiştir. Andolsun, onların çoğu üzerine azap hak olmuştur. Artık onlar iman etmezler. Onların boyunlarına demir halkalar geçirdik, o halkalar çenelerine dayanmıştır. Bu sebeple kafaları yukarıya kalkık durumdadır. Biz onların önlerine ve arkalarına set çekip gözlerini perdeledik. Artık görmezler. Uyarsan da, uyarmasan da onlar için birdir, inanmazlar.

Bu ayetleri okumayı bitirdiğinde, kafalarına toz serpererek görüşlerini engelledi ve sonra gitmek istediği yere gitti. Sonra Abu Bakr Ali'ye geldi ve Peygamber'in kendisini Thawr Dağı'ndaki mağarada beklediğini öğrendi. Abu Bakr derhal Thawr Dağı'na doğru hareket etti. Daha sonra onların yanına gelen biri "Burada ne için bekliyorsunuz?" diye sordu. "Muhammad için" dediler. O da "Tanrı sizi hayal kırıklığına uğrattı; ve gözlerinizi kapattı. O artık burada değil" sözleriyle onları uyardı. Her biri elini kafasına koydu ve üzerinde toz olduğunu gördü.

Gecenin karanlığında arkasından gelen Abu Bakr'ın sesini duyan Tanrı'nın Elçisi, onun çok tanrılı kişilerden biri olduğunu düşünerek hızını artırdı. Bu sırada sandalet kayışı koptu ve ayak başparmağını taşa çarparak yaralandı. Arkasından gelen Abu Bakr da hızını artırarak ona seslendi. Sonunda Tanrı'nın Elçisi onu tanıdı ve durup beklemeye başladı. Böylece buluşup şafak vakti mağaraya ulaştılar.

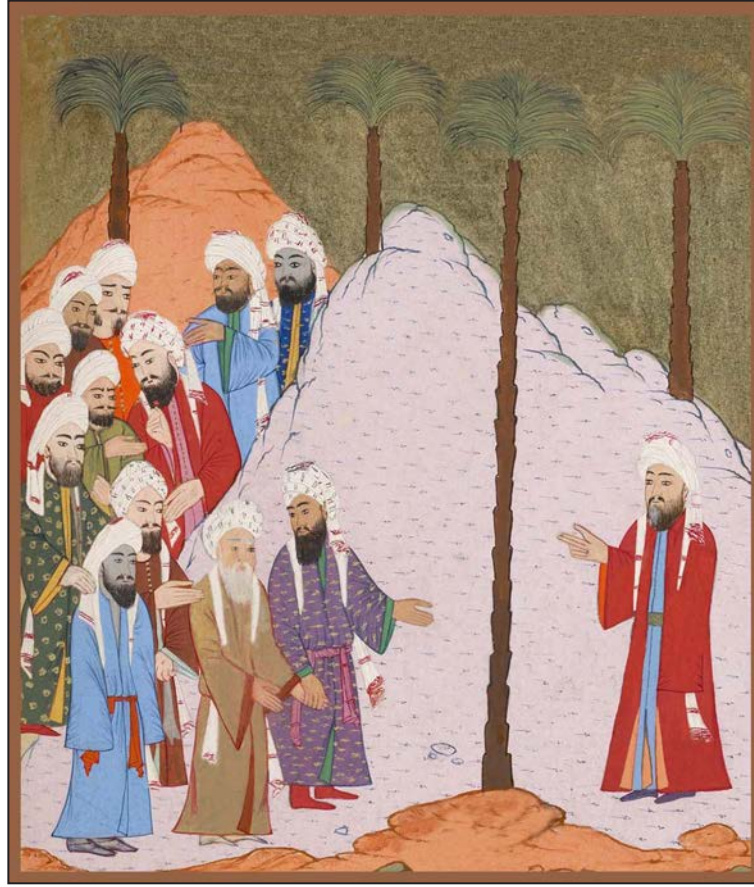
Sabah olunca, kapıda Tanrı'nın Elçisi'ni bekleyenler eve girdiler ve Ali ile karşılaştılar. Ona "Arkadaşın nerede?" diye sordular o da "Bilmiyorum" cevabını verdi. "Ona göz kulak olmak için mi bekliyorsunuz?" diyerek onu dövdüler ve hapsettiler.

*Cebrael, Muhammad'e Allah'ın Mekke'yi terk edip Medine'ye gitmesini emrettiğine dair bir mesaj iletiyor.
Siyar-i Nabi*

Tawr Mağarası

Mekkelilerin peşinden geleceklerini bilen Muhammad, Yathrib yoluna değil, tam tersi istikamete, Mekke'nin güneybatısında olan Sevr Dağı'na (Jabal Thawr) gitmişti. Abu Bakr ile birlikte Sevr Mağarası'nda (Ghar al-Thawr) üç gün gizlendiler. Bu sırada Mekkeliler her tarafta Muhammad'ı arıyorlardı. Rivayet edildiğine göre bir iz sürücüsü, Mekkelileri Sevr Mağarası'na kadar getirmesine rağmen, bu sırada bir mucize oldu. Bir örümcek mağaranın ağzına ağ ördü ve bir güvercin de mağara girişine yuva kurdu. Askerler mağaranın yanına gelince endişelenen Abu Bakr'i teselli eden Muhammad "Tasalanma, Allah bizimle beraberdir." dedi. Nitekim mağara girişindeki örümcek ağını ve güvercin yuvasını görünce içeride kimse olamayacağını düşünen Mekkeliler geri döndüler.

Kafir Quraysh halkından bir grup Abu Bakr'ı yeni dininden vazgeçirmeye çalışıyor. Siyar-i Nabi

Tanrı'nın Habercisi'nin Yathrib'e Göçü, Tabari 6:145

Ali ibn Nasr al-Jahdami ← Abd al-Samad ibn Abd al-Warith ve Abd al-Warith ibn Abd al-Samad ibn Abd al-Warith ← Abd al-Samad ibn Abd al-Warith ← Aban al-Attar ← Hisham ibn Urwah ← Urwah:

Takipçileri Yathrib'e gitmesine rağmen, Tanrı'nın Elçisi kendisine ayrılması veya savaşması için bir ayet inmediği için Mekke'de kalmıştı. Abu Bakr geride kalanlar ile birlikte Yathrib'e gitmek için izin istedi, fakat Tanrı'nın Elçisi "Bana biraz zaman ver. Belki Tanrı ayrılmamıza izin verir." diyerek bu isteği reddetti.

Tanrı'nın emrini sabırla bekleyen Abu Bakr de iki deve aldı ve onları besleyip Tanrı'nın Elçisi ile birlikte Yathrib'e gitmek için hazırladı.

Aisha şöyle anlattı:

Bir gün öğle saatlerinde, evde babam Abu Bakr ile ben ve kız kardeşim Asma dışında, kimse olmadığı sırada Tanrı'nın Elçisi görüldü. Tanrı'nın Elçisi bize sabah veya akşam gelmeyi adet edinmişti ve babam öğle üzeri geldiğini görünce ona "Ey Tanrı'nın Peygamberi, Özel bir şey mi seni buraya getirdi?" dedi. Muhammad, cevap vermeden önce sordu "Evde sizden başka kimse var mı?"

Abu Bakr "Burada casusluk yapacak kimse yok. Bunlar kızlarım."

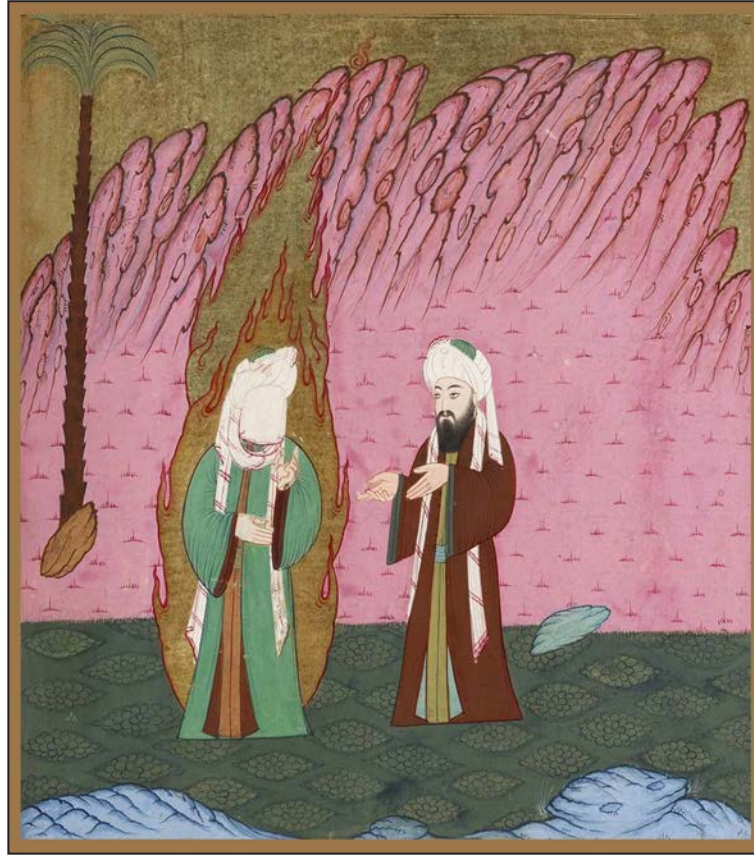
Muhammad "Tanrı Yathrib'e gitmem için bana izin verdi."

Abu Bakr "Ey Tanrı'nın Elçisi, sana eşlik edebilir miyim?"

Muhammad "Evet!"

Abu Bakr "Bu yolculuk için hazırladığım develerden birini alın."

Muhammad "Parasını ödemek şartıyla kabul ediyorum."

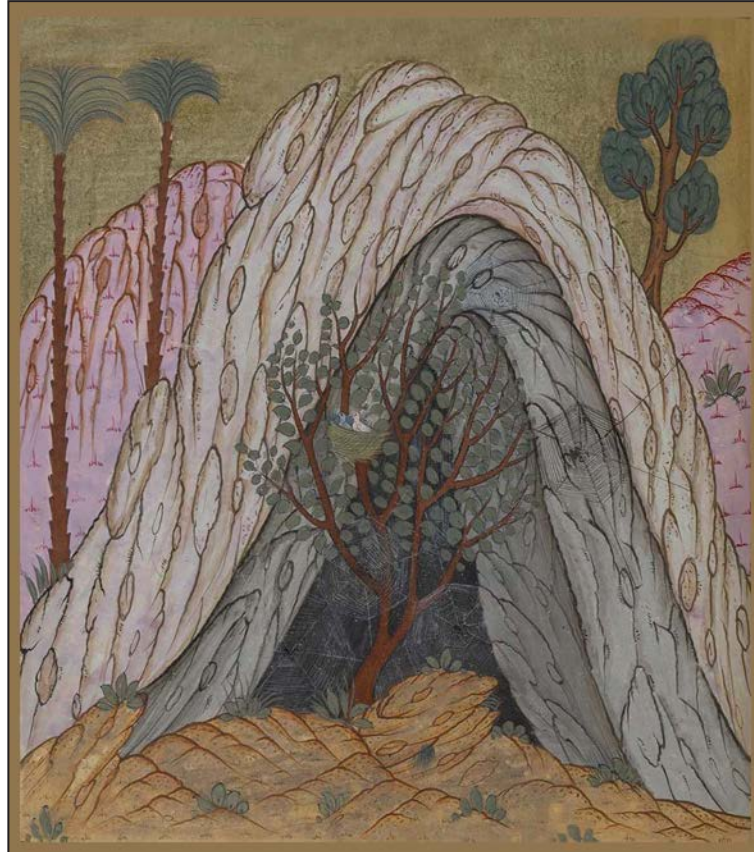

Muhammad ve Abu Bakr, Mekke'den Medine'ye yolculukları sırasında sohbet ediyorlar. Siyar-i Nabi

Yarı yarıya al-Tufayl ibn Abd Allah ibn Sakhbarah'a (Abu al-Harith) bağlı Azd kabilesinden olan Amir ibn Fuhayrah'ın annesi daha sonra Abu Bakr ile evlenmiş ve ona Aisha ile Abd al-Rahman'ı doğurmuştu. Amir ibn Fuhayrah bir köleydi, fakat Müslümanlığı kabul etmesi üzerine Abu Bakr tarafından satın alınıp azad

edildi. O iyi bir Müslümandı ve Abu Bakr'in koyunlarını otlatıp, akşamları ona süt getiriyordu. Abu Bakr yola çıkmadan önce onu bir koyun ile birlikte Thawr Dağı'ndaki mağaraya gönderdi. O da Kuran'da bahsi geçen bu mağarada kaldıkları sırada onları süt ile besledi. Gündüzleri vaktini diğer çobanlar ile geçirdiği için kimse onu farketmedi.

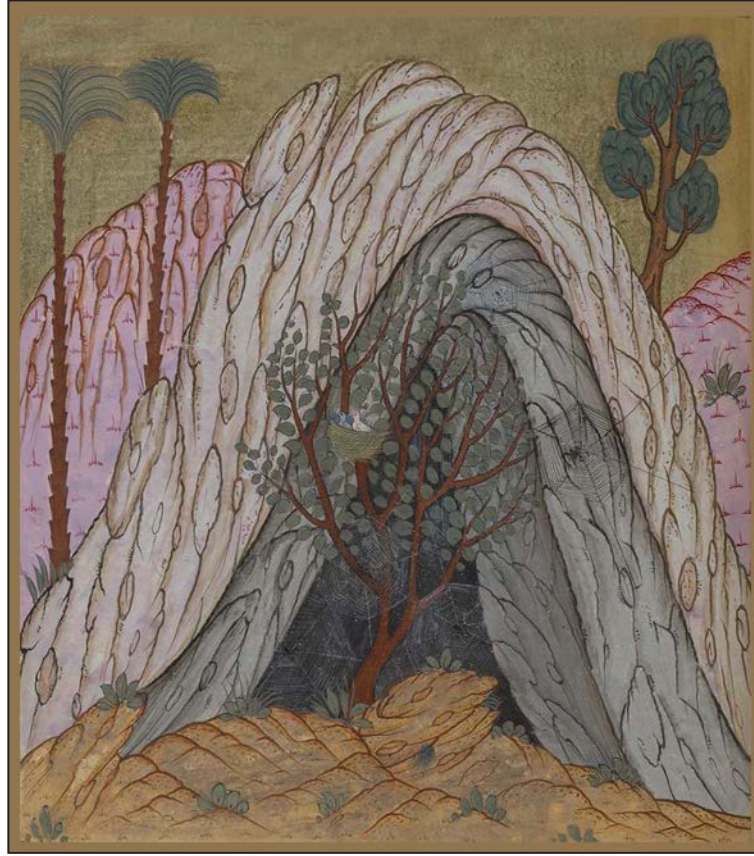
Quraysh'in Banu Sahm klanına bağlı al-As ibn Wail ailesinin müttefiki Banu Abd ibn Adi'den bir adamı rehber olarak işe aldılar. O sırada çok tanrılı olan bu adam mağarada kaldıkları sırada akşamları onlara Mekke'dan haber getiriyor ve sabaha karşı geri dönüyordu. Bir süre sonra insanların yaygaraları kesildi ve kimse onlardan bahsetmez oldu. Bunun üzerine rehberleri onlara develerini getirdi ve yola koyuldular. Abu Bakr, Amir ibn Fuhayrah'ı arkasına aldı ve devenin eyerini sırayla paylaştılar. Yanlarında kimse yoktu ama Amir ibn Fuhayrah ve rehberleri, onları yönlendirdi. Mekke ovalarından geçtiler. Usf'un altındaki, sahile paralel bir yoldan sonra Qudayd üzerinden al-Kharrar yolu ve El-Marah geçidi boyunca ilerleyip Amq yolu ile Rawha yolu arasında Mudlijah adı verilen yola yöneldiler. Daha sonra Rakubah'ın sağında al-Ghabir adında bir su kaynağına giden Arj yoluna geldiler ve ertesi gün öğle saatlerinde Batn Rim'e vardılar. Yathrib'in güneyinde olan Banu Amr ibn Awf'ın yerleşim alanına kadar ilerleyip orada iki gün kaldılar ve develerini sürüp Yathrib'in Banu al-Najjar'ın mahallesinde kendilerini karşılayanlar ile kucaklaştılar. Tanrı'nın Elçisi yanındakiler ile birlikte merkeze doğru ilerledi ve orada bir ot kurutma alanını işaret etti.

Mağaranın girişinin önünde Muhammad ve Abu Bakr'i saklayan bir ağaç büyür. Siyar-i Nabi

Ibn Humayd ← Salamah ← Muhammad ibn Ishaq ← Muhammad ibn Abd al-Rahman ibn Abd Allah ibn al-Husayn al-Tamimi ← Urwah ibn al-Zubayr ← Aisha ibn Abu Bakr:

Tanrı'nın Elçisi "Tanrı Mekke'den ayrılma ve göç etme izni verdi" dedi. Babam da Size eşlik edebilir miyim, Tanrı'nın Elçisi?" diye sordu. O da "Bana eşlik edebilirsin" diye cevap verdi. Tanrı adına, babam ağlıyordu ve ben o güne kadar kimsenin sevinçten ağlayabileceğini bilmiyordum. Sonra "Ey Peygamber, yolculuk iki deve hazırladım." dedi. Banu Sahm klanından çok tanrılı biri olan Abd Allah ibn Arqad'ı işe aldılar ve develeri belirlenen zamana kadar yanında tutup otlatması için ona verdiler.

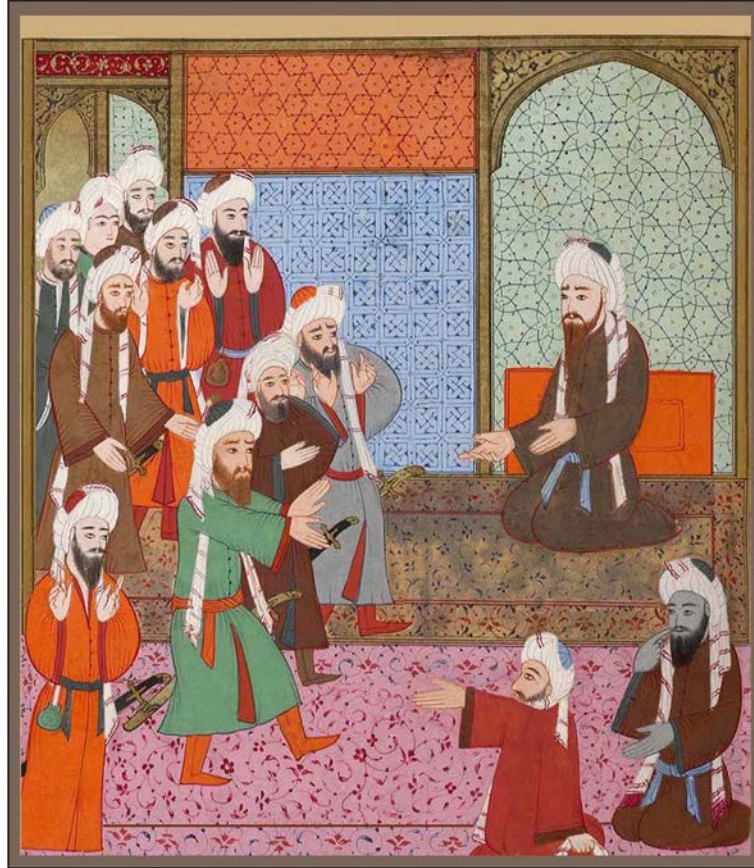

Muhammad ve Abu Bakr, Mekkeli takipçilerden saklanmak için bir mağaraya sığınır. Siyar-i Nabi

Ibn Ishaq:

Abu Bakr al-Siddiq, Tanrı'nın Elçisi'nin ayrılışını kimseye söylemedi. Tanrı'nın Elçisi'nin gidişini Ali ibn Abi Talib'e bildirdiği ve kendisine emanet edilen şeylere göz kulak olması için Mekke'de kalmasını emrettiği söylenir. Mekke'de, kaybetmekten korktuğu herhangi bir mülkiyete sahip olan herkes, dürüstlüğü ve güvenilirliğini bildiği için onu Tanrı'nın Elçisi'ne emanet ederdi. Tanrı'nın Elçisi ayrılmaya karar verince, Abu Bakr ibn Abi Quhafah'ın evine gitti ve ikisi birlikte evin arkasındaki bir pencereden ayrıldılar. Birlikte Mekke'nin aşağısında olan Thawr Dağı'ndaki bir mağaraya gittiler. Abu Bakr oğlu Abd Allah'a insanların haklarında ne söylediklerini dinlemesini ve gece bu haberleri kendisine getirmesini söyledi. Ayrıca mevlası Amir ibn Fuhayrah'a gün boyunca sürülerini otlatmasını ve akşamları mağaraya süt ve et getirmesini emretti. Abu Bakr'ın kızı Asma da akşamları ihtiyaçları olan yiyecekleri getiriyordu.

Tanrı'nın Elçisi ve Abu Bakr, mağarada üç gün geçirdiler. Quraysh onların kaçtığını anlayınca, Muhammad'ı geri getirecek kimseye yüzlerce deve vereceğini ilan etti. Abd Allah ibn Abi Bakr, zamanını Quraysh'ın Tanrı'nın Elçisi ve babası hakkında söylediklerini dinleyerek geçiriyor ve akşamları onları bilgilendiriyordu. Aradan üç gün geçti ve insanların onlara olan ilgileri azalınca, kiraladıkları adam develerini ve Asma da gerekli malzemeleri getirdi. Ancak sadece bir kayış getirmişti ve yola çıkarken malzemeleri bağlamak için bir kayışa daha ihtiyaç olduğunu farkettiler. Asma kemerini çıkardı ve malzemeleri bağlamak için kullanmalarını istedi. Daha sonra bu olaydan dolayı "İkinci Kuşağı Veren Kız" olarak bilindi.

Abu Jahl, ajanlarının Muhammad ve Abu Bakr'i boşuna aradığını öğrenir. Siyar-i Nabi

Abu Bakr daha güçlü deveyi ona sununca Tanrı'nın Elçisi "Bu deveye binmeyeceğim, o bana ait değil." dedi. Abu Bakr "Ey Peygamber, babam ve annem senin fidyen olsun. Sen onlardan daha değerlisin." diye ısrar etti. Tanrı'nın Elçisi "Hayır, bu devenin bedelini sana ödeyeceğim." dedi. Abu Bakr'ın "O senindir." demesinden sonra yola çıktılar. Abu Bakr, kendilerine hizmet edecek olan mevlası Amir ibn Fuhayrah'ı arkasına oturtmuştu.

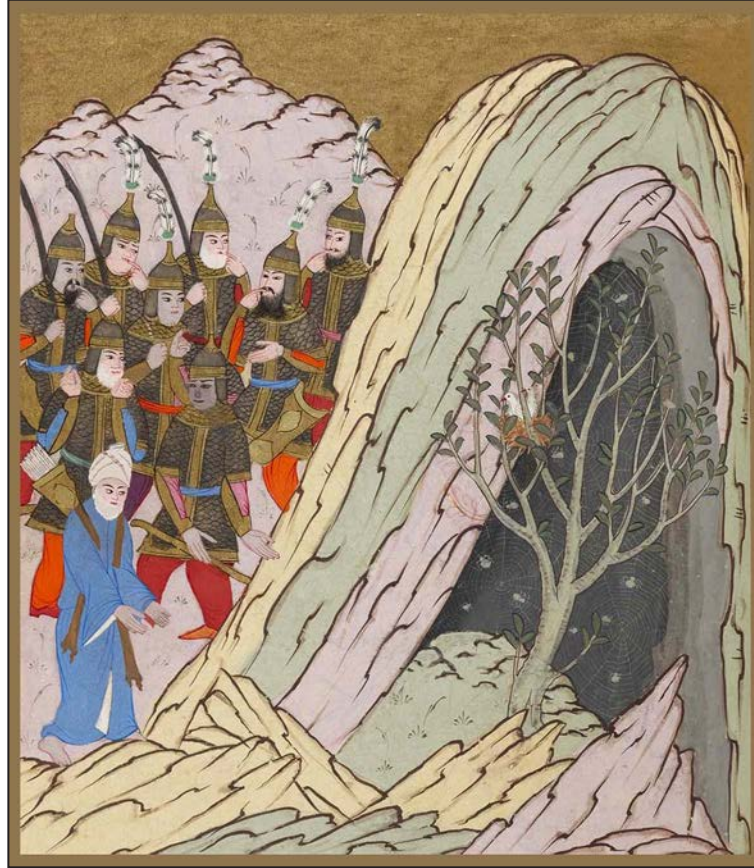
Ibn Humayd ← Salamah ← Muhammad ibn Ishaq ← Asma bint Abi Bakr:

Tanrı'nın Elçisi ve babamın ayrılmasından sonra, Abu Jahl ibn Hisham ile birlikte bir grup Quraysh erkeği bize geldi. Kapıyı çalmaları üzerine onlara gittim ban "Baban nerede, Abu Bakr'ın kızı?" dediler. "Tanrı adına, babamın nerede olduğunu bilmiyorum." cevabını verdim. Kötü biri olan Abu Jahl yumruğunu sıktı ve yanağıma küpelerimi kıran bir darbe vurdu. Tanrı'nın Elçisi ve babamın nereye gittiğini hiç birimiz

bilmiyorduk. Sonra Mekke'nin alt kısmından, Arapça şarkılar söyleyen bir cin geldi. Onu dinliyor fakat göremiyorduk. O şöyle sesleniyordu:

*İnsanların Efendisi olan Rab en iyisini yaptı,
Umm Mabad'ın iki çadırında dinlenen iki yoldaş için.
Orada bekleyip gün ağarınca yola çıktılar;
Tanrı'nın Habercisi'ne rehber olacak birisiyle birlikte.
Banu Kab, umarım kadınlarınız mutlu olur,
İnananlar ile birlikte olup onları gözettiğiniz için.*

Bu sözleri duyunca, Tanrı'nın Elçisi'nin Yathrib'e gittiğini ve bunu niçin yaptığını öğrendik. Onlar dört kişiydiler; Tanrı'nın Habercisi, Abu Bakr, Amir ibn Fuhayrah ve rehberleri Abd Allah ibn Arqad.

İblis, yaşlı bir adam kılığında, sekiz kişilik bir Quraysh askeri grubunu Muhammad ve Abu Bakr'ın saklandığı mağaraya götürüyor. Siyar-i Nabi

Abu Jafar al-Tabari ← Ahmad ibn al-Migdam ← Hisham ibn Muhammad ibn al-Saib al-Kalbi ← Abd al-Hamid ibn Abi Abs ibn Muhammad ibn Abi Abs ibn Jabr ← Abi Abs ibn Muhammad ibn Abi Abs ibn Jabr:

Geceleyin, Quraysh tepenin üzerinden bir ses duydu! Abu Qubays "İki Sad'ın da İslam'ı kabul etmesi durumunda, Muhammad artık Mekke'de herhangi bir kimsenin muhalefetinden korkmayacak." diyordu. Ertesi sabah Abu Sufyan "Kim bu iki Sad? Sad Bakr? Sad Tamim? Sad Hudhaym?" diye sordu.

O gece aynı sesi tekrar duydular:

*Sad, Aws'ın Sad'ı, yardımcı olan Sad, Khazraj'ın asil Sad'ı.
Sizi doğru yönlendirmeye çağırana cevap vermenizi diliyorum,
Tanrı'nın aracılığıyla Cennet'i öneren, sizin bildiğiniz kişinin.
Doğru rehberliğin ardından Tanrı'nın ödülü Cennet'in bahçeleridir.*

Sabah olunca Abu Sufyan seslendi "Tanrı adına onlar Sad ibn Muadh ve Sad ibn Ubadah."

*Suraqah ibn Malik, bir grup Quraysh liderine
Muhammad'i nasıl yakalayabileceklerini anlatıyor..
Siyar-i Nabi*

Tanrı'nın Habercisi Quba'ya Varıyor, Tabari 6:150

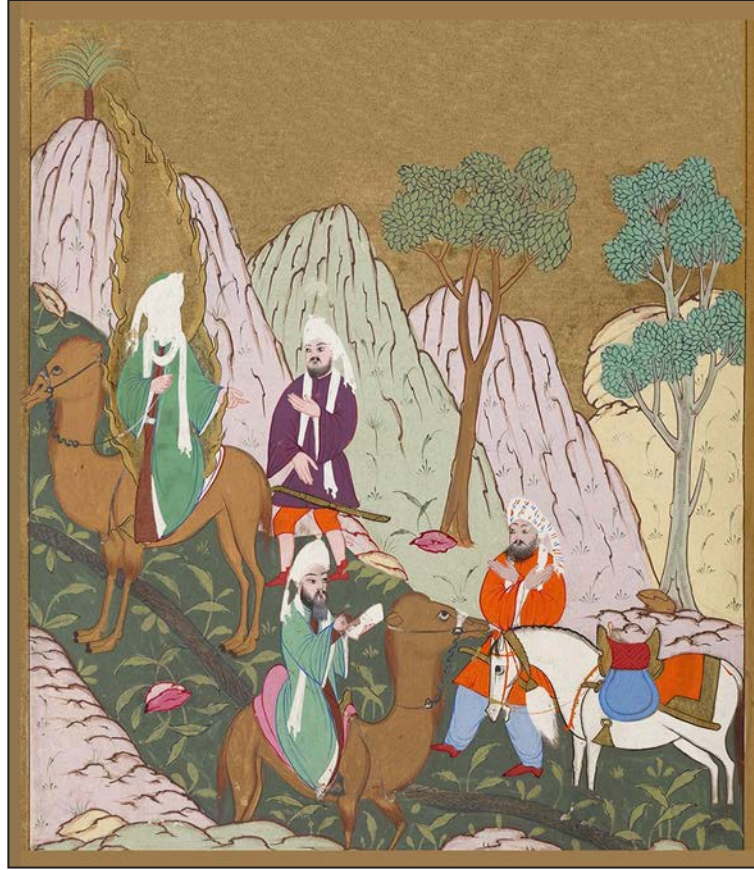
Ibn Humayd ← Salamah ← Muhammad ibn Ishaq ← Muhammad ibn Jafar ibn al-Zubayr ← Urwah ibn al-Zubayr ← Abd al-Rahman ibn Uwaym ibn Saidah ← Tanrı'nın Habercisi'nin takipçilerinden biri (Abd al-Rahman'ın klanından):

Mekke'den ayrılan Peygamber'in bize yaklaştığını duyduğumuzda, sabah namazından sonra onu beklemek için dışarı çıktık. Ancak barınacak bir gölge kalmayınca evimize geri döndük; bu çok sıcak bir dönemdi. Daha sonra Tanrı'nın Elçisi geldi; onu ilk gören kişi, durumu bilen bir Yahudiydi ve bütün gücüyle "Banu Qaylah, işte iyi şansınız size geldi!" diye bağırdı. Hep birlikte, Tanrı'nın Elçisi ve onunla aynı yaşlarda

olan Abu Bakr 'ın bir palmye ağacının gölgesinde oturduğu yere gittik. Çoğumuz Tanrı'nın Elçisi'ni ve Abu Bakr'ı daha önce görmemiştik. Güneş üzerlerinde yoğunlaşınca Abu Bakr ayağa kalktı ve onu pelerini ile onu gölgelendirdi. Böylece, biz de hangisinin Peygamber olduğunu idrak ettik.

Bazıları, Tanrı'nın Elçisi'nin Banu Ubayd'dan Banu Amr ibn Awf'ın kardeşi Kulthum ibn Hidm'e, bazıları da Sad ibn Khaythamah'a misafir olduğunu söylüyor. Kulthum ibn Hidm'in ona ev sahipliği yaptığını iddia edenler; Sad ibn Khaythamah'ın evinde oturan yoldaşları olduğunu ve Tanrı'nın Elçisi'nin onları ziyarete gittiğini söylüyorlar. Çünkü Sad, ailesi olmayan bir bekar ve Tanrı'nın Habercisi'nin bekar olan Göçmen arkadaşları onunla birlikte oturuyorlardı. Bu nedenle, Sad ibn Khaythamah'ın malikanesi bekarların evi olarak adlandırılıyordu.

Abu Bakr ibn Abi Quhafah, al-Sunh'da Banu al-Harith ibn al-Khazraj'ın kardeşi Khubayb ibn Isaf ile birlikte kaldı; fakat bazıları onun Banu al-Harith ibn al-Khazraj'ın kardeşi Kharijah ibn Zayd ibn Abi Zuhayr ile birlikte olduğunu söylüyorlar.

Suraqah ibn Malik, Muhammad'i öldürmeye gelir, ancak atı yere saplanır ve ilerlemeyi reddeder.

Siyar-i Nabi

Ali ibn Abi Talib Mekke'de üç gün daha kaldı ve onların Tanrı'nın Elçisi'ne verdikleri emanetleri iade etti. Ali bu görevi tamamladıktan sonra Tanrı'nın Elçisi'ne katıldı ve Kulthum ibn Hidm ile birlikte kaldı. Ali, bir veya iki gece için Quba'da, kocası olmayan Müslüman bir kadında kaldığını söylerdi:

Quba'da, Kocası olmayan Müslüman bir kadında konaklamıştım ve gece yarısı kapısını çalan birisi olduğunu fark ettim. Sonra, kadına kapını çalan bu adam kim, sen kocası olmayan bir Müslüman bir kadın değil misin?" diye sordum. O da "Bu, Sahl ibn Hunayf ibn Wahib, kendi başıma yaşayan bir kadın olduğumu bilen biri. Akşamları halkının putlarını toplayıp bana getiriyor ve yakacak olarak kullanmamı istiyor." cevabını verdi.

Ali, Irak'ta kendisi ile birlikte yaşayan Sahl'ın ölümünden sonra bu öyküyü anlatıyordu.

Ibn Humayd ← Salamah ← Muhammad ibn Ishaq:

Ali "Banu Amr ibn Awf'ın mahallesinde, Quba'da dört gün kaldı ve Quba Camisi'ni kurdu. Sonra Tanrı'nın isteğiyle onları terk etti. Tanrı herkesten iyi bilir, onun Quba'da on gün kaldığını söyleyenler de var." diye anlattı.

Mekke'ye dönen Suraqah, Abu Jahl ile diğer Quraysh liderlerine tuhaf deneyimini anlatıyor. Siyar-i Nabi

Peygamberlik Görevinin Başlaması, Tabari 6:153

Abu Jafar al-Tabari:

İlk İslam bilginleri Tanrı'nın Elçisi'nin peygamber olduktan sonra, Yathrib'e göç edene kadar Mekke'de on

ya da on üç yıl kaldığını söylüyorlar.

Ibn al-Muthanna ← Yahya ibn Muhammad ibn Qays al-Madani (Abu Zukayr) ← Rabiah ibn Abi Abd al-Rahman ← Anas ibn Malik:

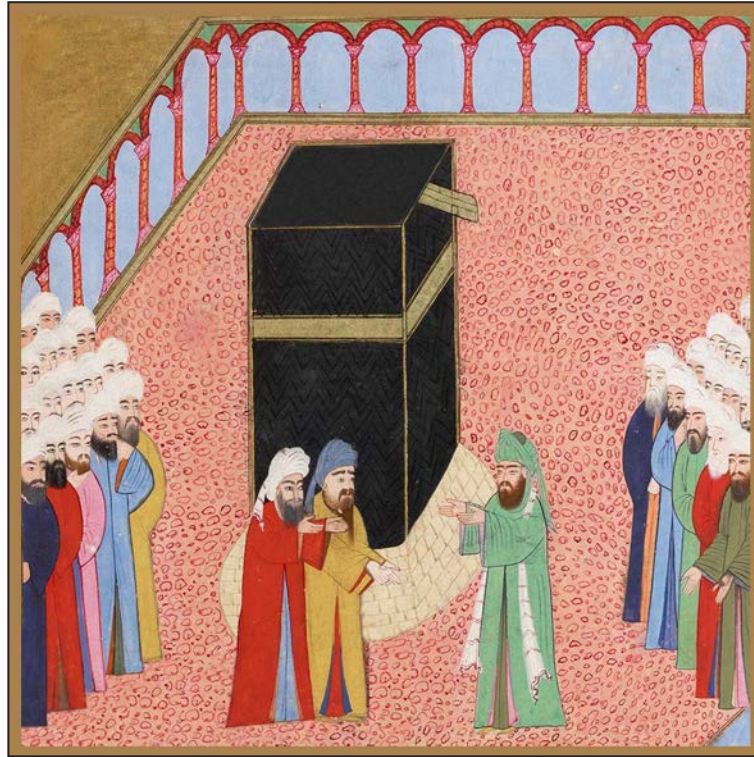
Tanrı'nın Habercisi kırk yaşındayken bu görevi aldı ve on yıl boyunca Mekke'de kaldı.

Ubayd ibn Muhammad al-Warraq ← Rawh ← Hisham ← Ikrimah ← Ibn Abbas:

Tanrı'nın Habercisi kırk yaşında bu görevi aldı ve on üç yıl boyunca Mekke'de kaldı; sonra göç etmesi emredildi.

Al-Harith ← Ibn Sad ← Muhammad ibn Umar al-Wagidi ← al-Thawri ← Ismail ibn Abi Khalid ← al-Shabi:

Al-Wagidi, al-Ashath al-Shabi'nin al-Mansur'a "İsrafil, üç yıl boyunca Tanrı'nın Elçisi ile ilişkiliydi. Tanrı'nın Elçisi, onun farkına vardı, fakat onu hiç görmedi. Sonra Gabriel geldi." diye anlattığını söyledi.

Yeşil cübbe ve sarık giymiş Ali, Mekke'de Kabe'yi çevreleyen avluda kalabalığa hitap ediyor. Siyar-i Nabi

İslami Takvimin Oluşturulması, Tabari 6:157

Abu Jafar al-Tabari:

Tanrı'nın Elçisi Yathrib'e geldiğinde yeni bir dönemin başlamasını istedi.

Zakariyya ibn Yahya ibn Abi Zaidah ← Abu Asim Ibn Jurayj ← Abu Salamah ← Ibn Shihab:

Peygamber, Yathrib'e gelince, yeni bir dönemin kurulmasını emretti.

Abu Jafar al-Tabari:

Tarihi ay sayısına göre hesapladılar ve bu organizasyonu Muhammad'ın Yathrib'e gelmesinden sonra ilk yıla kadar tamamladılar. Ayrıca bir kronolojinin hazırlanmasını isteyen ilk kişinin Umar ibn al-Khattab olduğu söylenir.

Muhammad ibn Ismail ← Abu Nuaym ← Hibban ibn Ali al-Anazi ← Mujalid al-Shabi:

Abu Musa al-Ashari, Umar'ın "Sizden tarihleri olmayan mektuplar geldi" dediğini bildiriyor. Sonra Umar, halkı istişare için topladı. Bazıları "Tarih Tanrı'nın Elçisi'ni görevlendirmesinden itibaren başlasın" dediler; bazıları da "Gerçekler ve gerçek olmayanları tesbit edebilmek için Tanrı'nın Elçisi'nin Yathrib'e göçmesinden sonra başlasın." dediler.

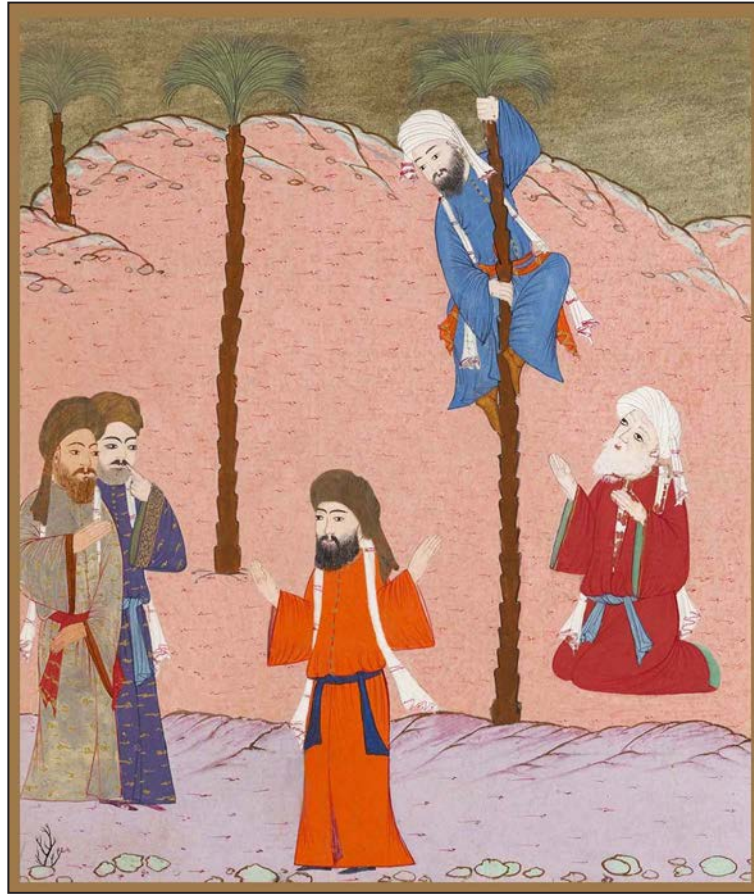
*Medine'ye giderken, Muhammad ve Abu Bakr,
İslam'a dönen üç kadınla karşılaşır. Siyar-i Nabi*

Muhammad ibn Ismail ← Qutaybah ibn Said ← Khalid ibn Hayyan Abu Yazid al-Kharraz ← Furat ibn Salman ← Maymun ibn Mihran:

Halife Umar'a Şaban ayında ödenmesi için bir para emri getirildi. Umar "Hangi Şaban? Gelecek olan ya da şu an içinde olduğumuz Şaban ayı mı?" diye sordu. Sonra Tanrı'nın Elçisi'nin yoldaşlarına "Tanıdığımız önemli insanların yaşamları hakkında bir şeyler söyleyin." dedi. Bazıları Yunanlıların kronolojisini, bazıları da Perslerin kronolojisini dikkate alarak konuştu. Sonunda ortak bir karar alıp Tanrı'nın Elçisi'nin Yathrib'e gelişinden başlayan bir tarih belirlemeye karar verdiler.

Umayyah ibn Khalid ve Abu Dawud al-Tayalisi ← Qurrah ibn Khalid al-Sadusi ← Muhammad ibn Sirin:

Umar ibn al-Khattab'dan önce bir adam ayağa kalktı ve "Bir kronoloji enstitüsü" dedi. Umar "Bu nedir?" diye sordu. Adam "Arap olmayanların yaptığı bir şeydi. Onlar yılları ve ayları yazıyorlardı." cevabını verdi. Umar ibn al-Khattab "Bu iyidir. Bir kronoloji enstitüsü hazırlayalım." dedi. "Hangi yıldan başlayalım?" diye birbirlerine sordular. Bazıları "Muhammad'in görevinin başlangıcından itibaren." bazıları da "Ölümünden itibaren." dedi. Sonunda "Yathrib'e göç ettiği yıldan itibaren başlayalım." kararını verdiler. Önce "Ramadan" sonra "Muharram" dediler ve insanların hac görevini sonlandırdığı Muharram ayında karar kıldılar.

Allah ibn Ubayy bir hurma ağacına tırmanır ve Muhammad'in Medine'nin bir banliyösü olan Quba'ya yaklaştığını bildirir. Siyar-i Nabi

Muhammad ibn Ismail ← Said ibn Abi Maryam ve Abd al-Rahman ibn Abd Allah ibn Abd al-Hakam ← Abd Allah ibn Abd al-Hakam ← Abd al-Aziz ibn Abi Hazim ← Abu Hazim ← Sahl ibn Sad:

Ne zaman insanlar tarihi hesaplamaya kalksalar, Tanrı'nın Habercisi'nin görevinin başlangıcından ya da ölümünden bahsetmiyorlardı. Onlar sadece Yathrib'e gelişinden bahsettiler.

Muhammad ibn İsmail ← Said ibn Abi Maryam ← Yaqub ibn İshaq ← Muhammad ibn Muslim ← Amr ibn Dinar ← Abd Allah İbn Abbas:

Tarih, Tanrı'nın Elçisi'nin Yathrib'e geldiği ve Abd Allah ibn al-Zubayr'ın doğduğu yılda başladı.

Muhammad ibn İsmail ← Abu Nuaym al-Fall ibn Dukayn ← Yunus ibn Abi İshaq ← Abu İshaq ← al-Aswad ibn Yazid ← Ubayd ibn Umayr:

Al-Muharram Allah'ın ayıdır ve yılın ilk ayıdır. O ayda Kaaba hazırlanır, buluşma başlar ve gümüş çakılır. İnsanların tövbe eder ve Tanrı onları affeder.

Muhammad ve Abu Bakr, Medine şehrinden gelen bir heyetle karşılaşırlar. Siyar-i Nabi

Ali ibn Mujahid ← Muhammad ibn İshaq ← al-Zuhri ve Muhammad ibn Salih-al-Shabi:

Ishmael'in çocukları, Kaaba'nın inşasına kadar Abraham'ın ateşi ile yandılar. Sonra Kaaba'da buluştular ve her seferinde Tiamat'tan bir insan ayrılınca onlar da ayrıldılar. Tiamat'ta kalan Ishmael'in soyundan gelenler Sad, Nahd ve Juhaynah, ayrıca the Zayd'in oğulları Kab ibn Luayy ölünce oradan ayrıldılar. Sonra Fil Yılı'ndan önce öldüler. Fil Yılı'ndan sonra Umar ibn al-Khattab, Hicret dönemini başlattı. Hicret'ten

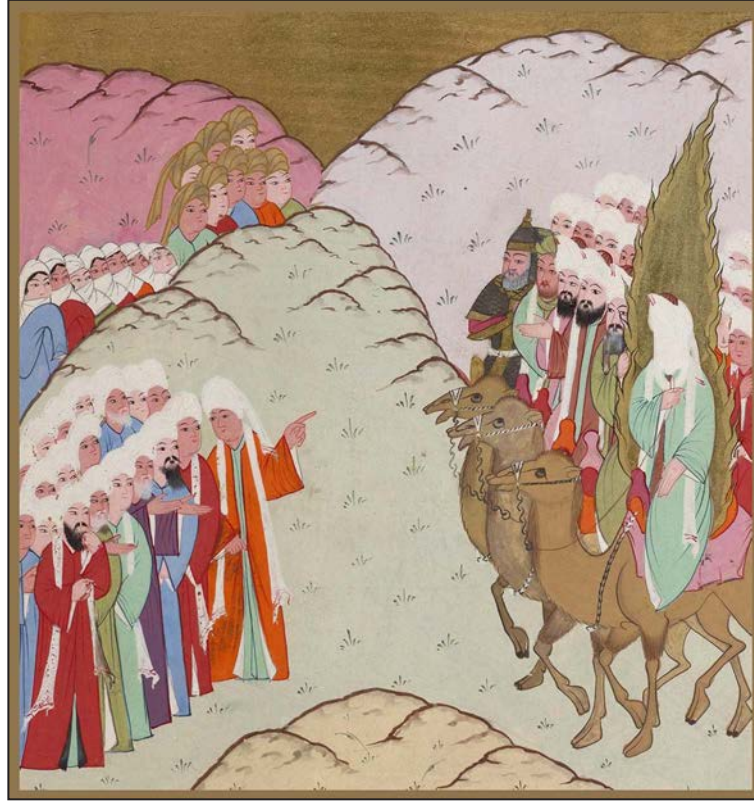
17 veya 18 yıl sonra (638 veya 639).

Mekke Kronolijisinin Özeti

Abu Jafar al-Tabari:

Allah 'ın Elçisi kırk yaşında peygamber olarak görevlendirildi. Al-Shabi 'ye göre, Israfil, Tanrı 'nın Elçisi 'yle üç yıl boyunca ilişkiliydi. Bu sırada Tanrı 'nın Elçisi 'ne insanlara çağrıda bulunması ve İslam 'ı anlatması emredildi. Üç yıl sonra Gabriel, Peygamber ile ilişkilendirildi ve insanları açıkça Tanrı 'ya çağırmasını emretti. Bu görevi Mekke 'de ikamet ettiği on yıl boyunca yaptı ve peygamberliğinin on dördüncü yılında Yathrib 'e göç etti.

Peygamber daha sonra (Rabi al-Awwal ayında) Yathrib'e gelmesine rağmen, Hicret'e bağlı olarak düzenlenen Hicri takvim Muharram ayında (16 Temmuz 622 Cuma) başlar.

Muhammad ve takipçileri Medine'nin dışına varır ve halk tarafından karşılanır. Halkın çoğu Peygamber'den yanlarında kalmasını ister. Siyar-i Nabi

Muhammad, takipçileriyle birlikte Medine sokaklarında devesiyle ilerliyor. Siyar-i Nabi

Hicret

Hicret

